

S'allarga l'horari d'estiu
i es limiten les taules

TEMPS AFEGIT PER A LES TERRASSES

MIL·LENARI DE MONTSERRAT

La romeria del Prat,
una travessa històrica

*"Llega nuestra nueva colección de sandalias"
¡Prepárate para destacar con estilo y comodidad en esta temporada!*

Font Pell

"Encuentra el estilo perfecto para tus fiestas y celebraciones especiales, con diseños elegantes y sofisticados que te harán brillar"

Logos: Tamaris, HISPANITAS, CARMELA, UNIVERA

"Unas sandalias cómodas y frescas son fundamental para la salud de los pies, ya que proporciona el soporte adecuado, previene molestias y lesiones, y ayuda a mantener una postura correcta, contribuyendo así al bienestar general, descubre nuestra colección de modelos diseñados especialmente para pies delicados y aptas para plantillas ortopédicas, brindando comodidad y soporte en cada paso"

Logos: wonders, Comfort, ara, PieSanto, LC, LOLACSD

Logos: BATAVIA, BATAVIA, BATAVIA, BATAVIA

Més de 9.000 famílies formen part del nostre club, i tu?
Informa-te'n als nostres establiments. Gaudeix de la nostra botiga online ampliada

Botiga on-line amb enviaments i devolucions gratuïts!
EL PRAT - C/ Frederic Soler, 42, El Prat de Llobregat,
SANT BOI - C/ Vidal i Barraquer, 28, 08830 Sant Boi,

www.fontpell.com
Ens pots trobar també a les nostres xarxes socials:
f /FONTPELL, p /sabotefontpell, t fontpell_saboteries

FontPell
saboteries

RESURRECCIÓ DE LA INTERMODAL

No ha estat una màgia ni una casualitat. Ha sigut la tenacitat d'un partit polític -que ara mateix no està al poder- i la seva lluita per aconseguir avenços per a Catalunya en diferents àmbits, fent valer que els seus set diputats resulten decisius en moltes votacions de projectes i lleis. Així de clar ho va expressar la portaveu de Junts al Congrés dels Diputats a Madrid Míriam Nogueras quan no fa gaires dies va ser a les afores de l'estació d'Adif del Prat per escoltar (igual que molts mitjans de comunicació que allà hi érem) com el seu company Isidre Gavín -també diputat- ho explicava. Aquella estació "Intermodal" que ha estat enterrada més de 20 anys i que ens varen vendre com quelcom galàctic, emergia del seu pou.

Gavín va deixar clar que Junts ha signat l'execució d'un projecte amb el Ministeri de Transports del Govern d'Espanya per tal que l'estació del Prat es converteixi en una mena de hub que connecti mitjançant una llançadora, l'aeroport del Prat (T1 i T2) amb l'AVE. Les importants obres (a l'interior i a l'exterior) han de licitar-se el primer trimestre de l'any 2026. Un pas endavant per a la ciutat.

MONTSERRAT

Amb l'absència de referències romanes, potser perquè resultava una muntanya hostil per ocupar-la i perquè tot i la seva singularitat geogràfica, no era un lloc d'interès estratègic i econòmic (els romans preferien ciutats i rutes comercials), l'Abat Oliba va fundar el monestir benedictí de Montserrat l'any 1025, fa mil anys. I l'any 1931, des de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat es varen iniciar les romeries a Montserrat. En aquesta edició de "Delta" hi trobareu unes singulars aportacions de part de persones que s'han significat en aquesta contribució des de la nostra plana deltaica a la muntanya màgica.

25a CURSA DELTA PRAT

Només deixar constància del nostre agraïment a l'Ajuntament, a la Policia Local, a les empreses col·laboradores i a totes les persones voluntàries que varen fer possible una altra vegada aquesta cursa pratenca de primavera que organitza el periòdic "Delta". La Federació Catalana d'Atletisme la té ja al seu calendari com a una clàssica i molts i moltes atletes i aficionats, també. Una festa per a petits i grans.

MIGUEL ÀNGEL DURÁN

Expert en programació i divulgador amb més de 3 milions de seguidors als seus diversos canals. Explica per què Espanya hauria d'apostar més per la cultura digital.

PÀGINES 8 i 9

ROSALIA PI

Tota una veterana de la Coral Lo Llobregat de les Flors, on porta més de mig segle cantant. Ha voltat per tot el món gràcies a la música i ha aconseguit encomanar la seva afició als seus fills.

PÀGINA 17

SERGIO COLOMINO

Escriptor i autor de còmics. Apassionat de Sherlock Holmes, ha fet reviure el mític detectiu britànic apropant-lo fins i tot al Prat i a Barcelona. Aquest any, amb el dibuixant Jordi Palomé, presenta dues noves històries.

PÀGINA 18

Segueix-nos a [f](#) @periodicdelta [X](#) @periodicdelta i [i](#) @periodicdelta

Delta LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. **Vicepresident:** Vicenç Tierra. **Secretari:** Pere Manuel Azuara. **Tresorer:** Joan Centelles. **President d'Honor:** Jaume Monés. **Soci d'Honor:** Josep M^o Canalias

Director: Vicenç Tierra • **Subdirector:** Javier Martínez • **Cap de Redacció:** Neus Macias • **Ciutat i cultura:** Sergi Olivera (Cap de secció), Marga Solé, Mariano Martínez i Mercè Cabrera. • **Esports:** Toni Espigares (Cap de secció), Manolo Gol i Joan Centelles • **Fotografia:** Quim Torrent, Fernando Vecino i Francesc Serrano • **Foto de portada:** Quim Torrent

• **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Ferran Serrano

• **Dipòsit Legal** B.48419-1977. • **Impressió:** Imagen.Punto Directo.sl

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33. E-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

PREMI TESIS-TORRENT
PREMI CIUTAT DEL PRAT
PREMI EL PRAT EMPRESARIAL

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

92 anys de romeries pratenques a Montserrat

Un dels grups de la romeria, poc abans de la sortida (any 2018)
/ Foto: MN. TORRENTE

En el mil·lenari de la fundació del mític monestir ens apropem a una de les tradicions locals vives que més ens entrellacen amb el nostre passat

S. OLIVERA / J. MARTÍNEZ
/ V. TIERRA

La romeria del Prat de Montserrat que s'organitza pel pròxim cap de setmana del 30 - 31 de maig i 1 de juny serà la 92a d'una tradició que perdura en el temps lligant diverses vessants: la devoció religiosa a la verge referent del país -un signe clar de catalanitat- el sentit de comunitat cristiana local en tota la seva esplendor, perquè és dels pocs moments de l'any on s'apleguen tots els grups, de grans i petits, de l'entorn de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau, i tot plegat entroncant també amb un esperit de lleure obert a tota la ciutadania, on entra molt en joc l'aventura iniciada l'any 1986 amb l'organització de caminades de més de 50 quilòmetres des del Prat fins al monestir, que també tenen molt de repte esportiu amb un rerefons sempre religiós i comunitari.

Pel camí, ens trobem amb moltes anècdotes, vivències i

imatges pel record, com les de la tradició pagesa local de pujar fins al monestir amb carros, tot un signe d'identitat que va perdurar durant anys i que també rememorarem en les següents línies.

Origen pagès

L'origen religiós de les romeries prové de la tradició cristiana dels pelegrinatges a Roma (la paraula s'origina d'aquí, de fet) i, amb el pas dels segles, a cada país s'han constituït referents propis. En el nostre cas, la devoció cap a la Mare de Déu de Montserrat ha fet aquesta funció. Si ampliem el focus al Prat, trobem que l'origen d'aquesta romeria està estretament lligat al passat pagès de la vila.

Segons explica el rector de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau, el mossèn Josep Torrente, "era una qüestió molt pròpia del món agrícola, on la feina deixava molt poc temps lliure entre la cura del bestiar i els camps. Aquestes romeries representaven unes petites vacances per

a les famílies pageses, que així passaven un temps de lleure humil i senzill amb un cap de setmana a Montserrat, dormint a les cel·les. Això es comprova quan repasses la gent que any rere any s'hi apuntava. Veus que es van reproduint els mateixos cognoms. Ara també passa, perquè qui ve, veu que hi ha un bon clima i acostuma a repetir".

Repasant l'arxiu de programes de les diferents romeries amb el mossèn trobem una fotografia en blanc i negre presa a les portes de la Basílica del monestir. Era un vestigi de la primera romeria organitzada des de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat, va ser l'any 1931. Des de llavors, amb interrupcions forçades durant la Guerra Civil, aquesta tradició ja s'apropa al seu centenari.

"És una de les poques activitats que s'organitza des de l'església que són totalment transversals: els nanos de l'esplai, el grup que s'aplega entorn de la Mare de Déu de Montserrat,

els grups d'adults... la voluntat de mantenir-la crea consciència de comunitat cristiana" -explica el rector Torrente- "com també passa a les festes patronals i a l'aplec de pasqua, on ens ajuntem totes les parròquies del Prat. És una activitat que fa molt bé a la comunitat activa i també ens dona certa projecció social per gent que no és tan assídua a l'església".

Novetats del mil·lenari

Les romeries a Montserrat des del Prat s'acostumen a organitzar, aproximadament pel segon diumenge de juny, tot i que la data exacta varia depenent com vingui el calendari. Enguany, per exemple, coincidirà plenament amb la segona Pasqua, on el dilluns és festiu per a molta gent i s'acostuma a fer plans i viatges. Per aquest motiu s'ha avançat una setmana.

El pla acostuma a ser el següent: el divendres a la tarda surten el grup de valents i valentes a peu, dirigits per monitors de

l'Esplai Sant Pere i Sant Pau, riu amunt fins a Martorell - Pont del Diabre, des d'allà travessen polígons industrials fins a Abrera, Esparreguera i Collbató, on inicien la pujada al monestir. Pel camí, hi ha cinc punts d'avitallament, amb galetes, suc i, fins i tot, plats de pasta. Pel recorregut també hi ha cotxes que poden atendre i portar al Prat, o bé a Montserrat, en cas de no poder continuar. Els caminants arriben el dissabte on es troben amb els adults i petits que han pujat en autocar.

Aquest any la novetat és que un petit grup es trobarà a Collbató amb els que fan la ruta a peu sencera per pujar a peu només la muntanya. Un cop al monestir, es fan activitats organitzades per la parròquia. Coincidint amb el mil·lenari de la presència religiosa al voltant de la “morena de la serra”, faran la visita immersiva al museu, que repassa tota la història monàstica i presenciaran un espectacular videomaratge a dins de la basílica fet expressament per l'efemèride. Aquí hi ha qui puja i baixa el dissabte, mentre que els membres de l'esplai que puguen a peu dormen dues nits a l'alberg i altres component de l'expedició passen una nit també a l'alberg o a les cel·les del monestir fins que tornen el diumenge.

Històries a peu

Tants anys de caminades i de trobades a Montserrat donen per moltes experiències i anècdotes. El mateix mossèn Torrente ens explica que allà s'hi han format parelles i matrimonis. I no només entre gent del Prat, sinó també amb persones que puguen des d'altres poblacions, perquè les romeries a la muntanya màgica estan molt esteses per tot el territori català.

La Pilar Vara (53 anys) és membre de la comissió organitzadora i explica com ha viscut l'experiència des de diferents moments vitals: “vaig tenir dues etapes. Primer, la més ‘cumba’, quan tenia 17 anys i vaig començar a anar amb l'esplai, primer com a alumna i després com a monitora. Encara recordo que els

Primera romeria del Prat a Montserrat, l'any 1931 / Foto: ARXIU ESSLÉSIA ST PERE I ST PAU

meus pares van fer la primera caminada amb mi, perquè no se'n refiaven! En aquella època, finals dels vuitanta, s'anava per la carretera, i tenies la sensació que hi havia mig poble allà. Era una barreja d'aventura amb amics i quelcom espiritual, recordo una dona que va fer el recorregut descalça perquè havia fet una promesa; jo sóc molt creient, he pujat moltes vegades i sempre aprofito per donar-li les gràcies a la Moreneta per alguna cosa”.

“És tenir una mica de peus i cames, però el més important és que el teu cap estigui convençut que ho pots fer”

Ens explica que ara fa uns cinc anys que s'ha tornat a reenxanar: “ho veus una mica diferent. De jove ni eres conscient que t'havies de preparar. De fet, ara no em pensava que pogués arribar, però ho vaig plantejar com un afany de superació i va ser molt emocionant aconseguir-ho”. Són ni més ni menys que entre 12 i 14 hores caminant i, de fet, “hi ha gent que es rendeix quan arriba a Martorell; és tenir una mica de peus i cames, però el més important és que el teu cap estigui convençut que ho pots fer. Hi ha algunes normes clares, com no avançar mai

a qui va guiant el grup. Sempre hi ha qui vol córrer massa o qui va lent perquè es distreu amb qualsevol cosa. El pitjor és fer comentaris en veu alta del tipus ‘em sembla que aquest any no arribo’, perquè psicològicament afecten el grup”.

El Josep Vidal (72 anys) és un altre experimentar romer pratenc a Montserrat que va començar a pujar l'any 1989 “després de sortir-me'n prou bé d'un accident de cotxe. Ho vaig pensar com una mena d'agraïment i em vaig trobar molt bé a l'experiència. En aquells primers anys no anàvem com ara. Nosaltres havíem començat per Sant Boi, colònia Güell... No hi havia ni la Seat, la vam veure construir!”.

Vidal considera, però, que “avui dia ha canviat l'esperit. Jo m'ho miro més des d'un punt de vista romàntic, potser, però avui dia és una mena de competició. No m'estranyaria que aviat portéssim xips com a les curses populars! Però, vaja, no sóc ningú per dir què ha de fer la gent. Alguns van per devoció i d'altres amb un perfil més excursionista”, valora.

Com a anècdota, diu estar convençut que una foto seva deu voltar pel Japó. “Un any, durant una romeria, ens vam trobar dues noies japoneses que, gairebé sense adonar-me'n, em van agafar pel braç i un noi també japonès que les acompanyava ens va fer una foto”, mentre es lamenta per no “tenir prou sort

d'encomanar la tradició a les meves filles” i es desafia a dir que “crec que aquest any la tornaré a fer, i no faig cap entrenament. Camino bastant cada dia, però mai he trepitjat un gimnàs”, sentència.

La Laia Chimeno (24 anys) ens aporta el punt de vista des del monitoratge que fan a les caminades a Montserrat des de l'Esplai Sant Pere i Sant Pau. La seva experiència va començar des de ben petita: “recordo haver pujat amb 5-6 anys i veure les ofrenes”. Recentment, ha viscut un repunt en el nombre de persones que s'apunten a l'excursió, després d'uns anys de davallada: “és una mica trist que s'hagi perdut la part dels pagesos amb els carros” - valora - “però ara sembla que la caminada comença a remuntar. En aquest sentit, s'ha guanyat un format més lúdic, on es fa una gimcana familiar i un dinar el diumenge, quan tots hi som a dalt”, explica.

La Laia reconeix que té un perfil esportista, li agrada córrer per la muntanya. Diuen que el “mur” d'una marató (42 km) es troba més o menys en el quilòmetre 25. Allà és on la ment et comença a temptar perquè abandonis. On és el mur de la caminada a Montserrat? “En el tram d'abans de Martorell, en aquella zona tan lletja”. Té tot el sentit; entre Sant Andreu de la Barca i Martorell el camí es barreja amb

Passa a la pàgina següent ▶

► Ve de la pàgina anterior

ferralla d'obres ferroviàries. I als pocs quilòmetres es presenta el Pont del Diable, el gran mestre de les temptacions.

Carros a Montserrat, records pràctics inesborrables

La figura i l'aura del pare, Pepet Oliva Colominas (1944-2012), apareixen en la conversa permanentment perquè la seva estimació pel Prat, el seu compromís amb les tradicions (vegeu els Tres Tombs i la Cavalcada de Sant Isidre, per exemple) i la seva passió total amb els cavalls han quedat paleses durant molts anys en la història recent de la ciutat. El Xavi Oliva (1977) ho duu, per tant, indefectiblement en el seu ADN (net i fill de pagesos, de Ca l'Isidro del Fernando).

I parlar de la pujada amb els carros en romeria a Montserrat n'és una mostra feaent. Perquè, entre altres coses, el Xavi t'ho transmet amb l'entusiasme de les nombroses vivències atresorades, que provenen des que era un vailet fins que de ben jovenet ja ajudava el pare.

La pujada en carros a Montserrat ve de l'any 1982 i va durar fins al 1998. Molts pagesos del Prat, esperonats pel Pepet Oliva i amb l'ajut del Pep Doñate i el Santafé -entre d'altres- arribaven a ajuntar fins a 25 carros amb els seus cavalls (el 1982, 36 carros; el 1998, 14 carros). La família Oliva-Peris duia tres carros amb dos cavalls, més dos cavalls més a la reserva, per si de cas. L'Ajuntament del Prat col·laborava amb un trenet que transportava persones fent, alhora, les funcions de cotxe escombria, per si algú es cansava més del compte i no podia continuar caminant en l'ajut a les cavalleries.

El Xavi ens deixa anar el seu decàleg de l'itinerari: "Un mes abans d'anar a Montserrat havies de començar ja l'entrenament amb els cavalls, a base d'una hora i mitja diària, per fer-los expressament un rodatge que augmentés la seva capacitat aeròbica. La sortida del dia de la romeria es feia a les set del matí

En Pepet Oliva, durant la romeria del 1982, la primera amb carros / FOTO CEDIDA PER X. OLIVA

des del davant del temple parroquial, on la caravana de carros i persones era beneïda. Allà ens trobàvem els del Prat, el Pasquallet de Gavà i els de Can Pi, de l'Hospitalet. La comitiva engegava i fèiem la primera aturada per esmorzar, a Sant Vicenç dels Horts. Seguïem fent camí -val a dir, també, que amb la protecció de la guàrdia civil de carretera i ens assèiem unes dues-centes persones per dinar a la Cooperativa Agrària de Martorell, on hi havia les cireres de postres. No podien faltar al seguici dos camions, amb taules, cadires, protecció, queviures i aigua, molta aigua, per a les persones però sobretot per als cavalls".

"Després de dinar giràvem a Esparreguera enfilant cap a Collbató i el Bruc, on ens aturàvem per descansar i érem ja rebuts per molta gent. Al cap d'una bona estona d'estar aturats, bevien aigua els cavalls, que, per altra banda, estaven en tot moment controlats pel veterinari, el Pau Vilà, de cal Torrero, i pel Quimet, ferrer i ferrador. L'atenció cap als cavalls arribava fins al punt de controlar si orinaven degudament; si

Les romeries amb carro, una realitat encara durant la primera dècada dels 2000 / Foto: ARXIU DELTA

no era així, el Pau els subministrava 'Seguril', un medicament semblant als que prenen els humans i que fa la mateixa funció. A les 9 del vespre arribàvem a Can Massana i allà instal·làvem el campament per fer el bivac i passar-hi la nit sota les lones, cavalls i persones. A quarts de vuit del matí iniciàvem el darrer trajecte del recorregut i arribàvem a l'esplanada del Monestir a quarts de deu. Allà, els carros feien passadís i es produïa la trobada de les famílies i es descarregaven les ofrenes des dels carros i els camions: verdures, pollastres, ous... que anàvem a

parar al claustre anterior a la Basílica, ocupant plenament els quatre cantons. Érem rebuts, algunes vegades pel pare Abat, d'altres per algun membre de la comunitat benedictina". A la tornada -la baixada- els camions carregaven els cavalls", narra Oliva.

Dues emocions recordades, per damunt de tot, testimonia el Xavi Oliva dels anys de les romeries a Montserrat en carros: la del dissabte, a Can Massana, quan l'esforç col·lectiu ha donat el seu fruit; la del diumenge al Monestir, quan es produeix la trobada compartida per tots els participants més les famílies, "més la gent del Prat que amb les seves promeses, igualment ens esperava amb il·lusió". I cal citar -perquè seria injust no fer-ho i sempre s'ha de ser molt agraït- la fraternitat pratenca: molts col·laboradors i no cobraven ni els camions, i les despeses, val a dir-ho, eren moltes.

No oblidem, però, que des que es va acabar la pujada en carros, el Pepet Oliva -ajudat pel seu fill Xavi i per l'Arseni Muñiz- va continuar anant a Montserrat a fer l'ofrena fins a l'any 2011. ◀

Quan podré marxar
de casa dels pares?

Pol, 27 anys, veí de Terrassa

Estem impulsant la creació de 50.000 habitatges de lloguer protegit. Agilitzarem els tràmits urbanístics i la inversió pública i privada. És prioritari garantir l'accés a un habitatge digne a tothom.

Generalitat de Catalunya

Escaneja aquest codi QR i consulta el Pla de Govern.

govern.cat/pladegovern

**Generalitat
de Catalunya**

El Govern de
Tothom!!!

MIGUEL ÀNGEL DURÁN, divulgador i assessor en programació informàtica

“Com a país, hem perdut l'oportunitat de ser una potència en el terreny digital”

JAVIER MARTÍNEZ

TEXT I FOTO

Volia ser periodista i va acabar sent programador informàtic, tot i la seva aversió a les matemàtiques. Miguel Ángel Durán, o @midudev (El Prat, 1985), és un dels divulgadors amb més reconeixement als mitjans digitals. Omple recintes a Buenos Aires i el reconeixen als controls de duanes. Té més de tres milions de seguidors arreu del món i el seu canal de Twitch és el més vist en llengua castellana. El seu èxit: parlar de programació web amb un llenguatge senzill i didàctic que atrau fins i tot aquells que es veuen molt allunyats d'un món injustament etiquetat de “friqui”.

■ **Vas deixar una feina estable com a programador per dedicar-te a crear contingut a les xarxes.**

■ Sí, durant un temps vaig compaginar les dues coses: d'una banda, la meua jornada laboral com a programador a Adevinta, que englobava pàgines com Fotocasa, Infojobs o Milanuncios, i de l'altra, la creació de contingut, que inclou gravar vídeos, editar, fer directes, preparar idees, respondre missatges... Hi va haver setmanes en què vaig arribar a treballar més de 100 hores. Literalment. Era una bogeria. Arriba un punt en què has de triar: o et dediques a una cosa o a una altra. I vaig decidir apostar pel que em feia sentir més ple.

■ **100 hores a la setmana! Hauries estat l'empleat ideal d'Elon Musk...**

■ [Somriu] Sí, encaixaria perfectament en el seu equip. Però no, aquest no és el meu somni. És el seu. Jo no crec en aquest model d'èxit basat en exprimir-te al límit. De fet, el meu missatge és justament el contrari: cal treballar, sí, però també cal viure. La programació és una cursa de fons, no un esprint. Si no ho fas sostenible, et cremes. Jo ho vaig viure en pròpia pell. Per això ara tinc un petit equip que m'ajuda, i he après a delegar.

■ **Parlant de Musk, què opines d'aquest tipus de figures?**

■ Musk té una ment d'enginyer que durant anys va aportar molt al desenvolupament

tecnològic. Tenia les seves idees capitalistes, però no era tan extrem com ara. Crec que ha perdut el nord, directament. No sé si va ser per temes personals, com el canvi de gènere del seu fill, o què, però des de llavors no articula bé les seves idees.

■ **Com va ser l'inici de la teua etapa com a creador de contingut? Va ser rendible des del principi?**

■ No, al principi no ho era. Però a poc a poc, amb la comunitat creixent i sumant col·laboracions i projectes, es va tornar sostenible. Ara visc 100 % de la divulgació de programació i d'ajudar creadors amb les seves webs. Fem coses molt xules, com la web oficial de La Velada d'Ibai Llanos, que desenvolupem en directe i en codi obert. També he treballat amb TheGrefg, amb Lola Lolita i pròximament amb la seva germana. Tot el que faig intento que també serveixi per ensenyar.

■ **Una de les claus del teu èxit és divulgar conceptes de programació amb un llenguatge planer, fent-la accessible.**

■ Sí, jo mateix vaig suspendre matemàtiques al batxillerat, així que sé què és tenir por als

conceptes tècnics. Per això explico les coses amb un llenguatge proper, usant exemples visuals i quotidians. Fa poc em va escriure un senyor de 68 anys explicant-me que ha après a programar amb els seus nets gràcies als meus vídeos. Això és el més gratificant.

■ **T'imaginaves tenir més de tres milions de seguidors a les xarxes?**

■ De cap manera. La meua idea mai va ser fer-me famós. Vaig començar perquè volia ajudar la comunitat de programadors, fer el contingut més accessible i gratuït. Mai vaig imaginar arribar tan lluny.

■ **Què opines del fenomen “vull ser youtuber” entre els més joves?**

■ Ho entenc, però crec que molts comencen per la fi. Èxits com el d'Ibai Llanos són l'excepció. En comptes de voler ser famós, hauries de pensar què pots aportar. En el meu cas, primer em vaig formar com a programador, i després vaig descobrir que comunicar m'apassionava. I crec que el que la gent més ha valorat de mi és aquesta feina de formar-me i de voler compartir els meus coneixements.

■ La intel·ligència artificial canviarà el rol del programador?

■ Sí, però no per substituir-lo. El potenciarà. Amb IA pots automatitzar certes tasques, demanar-li que et faci una pàgina web, però si vols anar més enllà, has de saber programar. Necessites entendre què hi ha darrere per iterar, depurar o millorar. La IA no és màgia. El veritable valor segueix estant en el criteri humà.

■ Quina és la petició més estranya que t'han fet a nivell tècnic?

■ Bé, al final la majoria de pàgines segueixen un patró comú, ja sigui per vendre mitjons o per divulgar informació. Sí que n'hi ha d'una mica més... peculiars, com les de contingut per a adults, que m'han demanat assessorament. I són pàgines amb reptes interessants: han d'allotjar molts vídeos, que es puguin reproduir ràpidament... I alhora han de tenir molta moderació de contingut.

■ Has rebutjat propostes per motius ètics?

■ Un munt. Especialment de criptomonedes, casinos i apostes. M'han arribat a oferir autèntiques salvatjades.

■ De quant estem parlant?

■ Per mencionar-los a YouTube o en un parell d'stories a Instagram, m'han arribat a oferir més de 10.000 euros. Sense exagerar. I això només per afegir enllaços o dir dues frases. Ja saps la resta, després cliques en aquells enllaços, t'ofereixen diners fàcils per començar a apostar... I normalment són estafes.

■ I les rebutges totes?

■ Sí, m'és igual la quantitat. Tinc molt clar que no vull vincular el meu nom a productes que considero nocius. Primer, per principis. I segon, perquè la confiança de la teva comunitat costa molt de guanyar, però és molt fàcil de perdre. No vull ser aquell que et

comana una cosa i després resulta ser una estafa. Sí que faig altres col·laboracions, com ara amb una marca de cerveses sense alcohol que fins i tot va editar unes etiquetes amb la meua cara. Allà ho vaig veure coherent, és un producte que m'agrada, compatible amb el meu estil de vida i la meua activitat.

■ Creus que a Espanya es valora poc la programació, que encara es pensa que és cosa de friquis?

■ Es valora molt menys del que s'hauria. He rebut més reconeixement a Mèxic o als EUA que aquí. A Espanya, fins i tot a nivell local, sembla que les administracions et truquen només quan cal resoldre alguna cosa ràpida

“Empreses de criptomonedes i d'apostes m'han ofert autèntiques salvatjades de diners”

o demanar-te un favor gratis. Ens falta una aposta real per part de les institucions per la cultura digital. Ens falta entendre que el més quotidià que ens envolta, com comprar o apuntar-nos a una cursa popular, depèn de la programació. I com a país hem perdut una oportunitat increïble de ser una potència en aquest camp.

■ I això explicaria webs com la de Renfe o l'Agència Tributària...

■ Bé, o la de renovar-te el DNI, que sembla dels vuitanta. Moltes webs d'institucions estan construïdes sobre tecnologies obsoletes sobre les quals es van aplicant pedaços.

■ Hi ha països que ho estiguin fent millor?

■ El Regne Unit és un bon exemple. El seu

sistema de disseny digital per a l'administració és totalment obert. Qualsevol el pot consultar, copiar, millorar. Aquí s'han fet intents, però tot segueix tancat, tot i pagar-se amb els nostres impostos.

■ I la nostra ciberseguretat, com la veus?

■ Preocupant. Espanya és entre els països amb més ciberatacs, i anirà a pitjor, perquè com més “golós” es presenta un país, més es multipliquen els atacs. Telefònica, El Corte Inglés, mitjans de comunicació i fins i tot hospitals com el Clínic n'han estat víctimes. Ens falta formació, prevenció, inversió... i que els atacs tinguin conseqüències legals. No pot ser que filtrin les teves dades i l'únic que rebis sigui un correu dient “ho sentim”. I després, la gent pensa “bé, no passa res que tinguin el meu correu o el meu número”. Sí que passa, perquè això és la porta d'entrada per suplantar la teua identitat.

■ Cal regular l'ús de les xarxes i l'accés dels adolescents?

■ Les xarxes socials han canviat la manera de relacionar-nos. Per exemple, a mi, una minúscula part de seguidors em poden dirigir missatges d'odi, i no m'afecta perquè soc adult. Però a certes edats, sí que afecta, i cal empatitzar amb ells. S'hauria d'exigir responsabilitat a qui insulta, amenaça o menteix des de perfils anònims. Molta gent encara pensa que, “com que t'ho han dit per internet”, no té valor. I sí que en té. Internet avui és la vida real.

■ Hi ha molts venedors de fum en el teu sector?

■ Sí, especialment en el món de la formació. Hi ha cursos que prometen que guanyaràs 100.000 euros en sis mesos. Això és mentida. Programar es pot aprendre, però requereix constància, temps i esforç. Jo sempre intento ser honest: qualsevol pot aprendre, però no és fàcil ni ràpid

Temporada de Terracita

9Cèntric
CINEMA DE PROXIMITAT

Plaça Catalunya 39-41, 08820 El Prat de Llobregat

696 651 517 - 933 795 600

9centric.com

L'Ajuntament relaxa l'horari de les terrasses en temporada d'estiu

La nova norma permet obrir-les fins a la 1 durant les vacances escolars

JAVIER MARTÍNEZ / Ajuntament i restauradors han desencallat un estira-i-arrotonsa pel que fa als horaris de les terrasses. Les converses entre el Gremi de Restauració i el consistori es van començar a formalitzar a finals del 2023, però les peticions de més màniga ampla per part del sector es remunten a la temporada anterior a la pandèmia del 2020.

Amb el canvi de normativa, les terrasses podran obrir entre mitja hora i una hora més durant la temporada d'estiu, i gaudiran d'un horari especialment ampliat durant el període de vacances escolars. La resta de l'any i en període lectiu, els horaris no es modificaran.

Limitació de taules

L'Ajuntament, alhora que fa certa màniga ampla, se'n reserva alguna carta a sota: la nova ordenança també vol limitar -en aquest cas, a partir de l'any vinent- el nombre de taules exteriors en zones amb alta presència de terrasses i que sovint generen problemes de convivència amb els veïns.

Així, la normativa estableix per primer cop un límit general de deu taules per terrassa, que es redueix a vuit a la plaça de la Vila i a l'avinguda del Doctor Gallart i Monés ("la Zonilla").

En aquests dos espais i també als carrers de Ferran Puig i al tram de Verge de Montserrat entre el carrer Sarajevo i la Carretera de la Marina, "es pot reduir encara més el nombre de taules permeses en cada terrassa si així ho requereix la convivència amb el veïnat", informa el consistori.

Més colors i sense estufes

L'Ajuntament també ha acceptat parcialment la petició dels restauradors de més permissivitat

Terrassa a "la Zonilla" / Foto: Q. TORRENT

Nous horaris

Segons la informació facilitada per l'Ajuntament, a partir d'aquesta temporada els horaris quedarien així:

TEMPORADA D'HIVERN

(del 16 d'octubre al 14 d'abril)

Laborables: 8h a 23h (es manté l'horari).

Cap de setmana i vigília de festiu: 8h a 24h (una hora més).

TEMPORADA D'ESTIU

(del 14 d'abril al 15 d'octubre)

Període lectiu (14/4 al 19/6 i 12/9 al 15/10): 8h a 24h (es manté l'horari).

Cap de setmana i vigília de festiu: 8h a 01h (mitja hora més).

Vacances escolars, tots els dies (20/6 a l'11/9): 8h a 01h (una hora més).

amb el disseny de les terrasses. A partir d'ara, taules i cadires no hauran de ser estrictament d'acer inoxidable, sinó que també estaran permeses en color negre o vermell. També es permetrà instal·lar mobiliari auxiliar en aquelles terrasses "amb un disseny especial i distintiu".

La nova ordenança també prohibirà les estufes exteriors "per la seva ineficiència energètica", seguint el model normatiu aprovat recentment a Barcelona.

Contactes des del novembre

Els contactes formals entre el Gremi de Restauració i l'Ajuntament per abordar canvis en la normativa van començar el novembre de 2023 i el canvi s'ha materialitzat gairebé sobre el xiulet d'inici de la temporada d'estiu. Una temporada clau per als ingressos dels bars, quan la imatge pandèmica de les terrasses buides o limitades a quatre persones per taula ja comença a allunyar-se en el record. per taula més flexibilitat en l'horari de les terrasses i més llibertat a l'hora de decidir-ne l'estètica. La pandèmia, de fet, va suposar un

cop de destrall que va desarticular la demanda de flexibilitat que els restauradors ja començaven a formular abans del 2020.

El paper del Gremi

El Gremi de Restauració, constituït el març de 2023, va néixer amb la intenció d'articular col·lectivament inquietuds que, fins aleshores, cada establiment defensava a la seva manera, segons explicaven a Delta els seus presidents, Juan Cruz i Sergio Bonillo.

Entrevistats per Delta (maig 2023), Bonillo afirmava que la restauració pratenca estava "en situació d'inferioritat; l'Ajuntament s'ha acollit a la part més restrictiva de la normativa i no podem treballar amb les mateixes eines que un restaurador de Sant Boi o Gavà".

"Totes les terrasses del Prat es miren igual, però no és el mateix una petita cafeteria que un bar restaurant que ofereix dinars i sopars. S'hauria de poder oferir quelcom més bonic i transformador", defensava Cruz a la mateixa entrevista, referint-se a les limitacions estètiques. ◀

LA VEU DEL CARRER: Què penseu dels horaris de les terrasses?

La nova ordenança d'ocupació de la via pública amb terrasses aprovada pel consistori al ple municipal del mes d'abril preveu ampliar fins a la una de la matinada el seu horari durant l'estiu. Al llarg de les vacances escolars, que van des de finals de juny i fins a principis de setembre, els locals podran obrir fins a la una tots els dies. Delta surt al carrer per comprovar quina és l'acceptació d'aquesta mesura entre el veïnat de la ciutat.

TEXT: NEUS MACÍAS FOTOS: FERNANDO VECINO

Ferran Camacho

Estic a favor de que ampliïn durant l'horari estival les terrasses. A la gent li agrada molt gaudir de les terrasses amb els amics i la família. A segons quines zones no ho faria, si són més tranquil·les, però sí a la Zonilla, o la plaça de la Vila o el Cèntric. Hi ha poc oci nocturn al Prat, els joves tenim poques oportunitats de sortir. Ara que arriba l'estiu hi ha algunes festes populars que sí ens permeten quedar-nos fins les tres de la matinada, però tot i així, és insuficient.

Marcos Ruiz

Me parece genial que amplien el horario de terrazas. Es una manera de que la restauración del Prat pueda recaudar dinero, económicamente seguro que les beneficia. Los dueños de los locales lo agradecerán. Y también la clientela, porque así puede disfrutar de las terrazas en un horario en que empieza a estarse bien, un clima en el que apetece más salir a la calle, cuando no hace tanto calor.

Ismael Medina

Vivo en la Zonilla, llevo aquí toda la vida, desde que había discotecas y esto era un auténtico caos. Hemos mejorado, claro. Pero con este nuevo horario vamos a descansar menos. Las habitaciones dan al exterior y se oye todo. Si la clientela se comportase como debe, con un tono correcto, todo iría bien. Pero a ciertas horas las cosas se les van de las manos, va a más. Y por las mañanas, más de lo mismo.

Beatriz Morales

Pues la medida de ampliar el horario de terrazas lo veo bien, pero depende de la zona. En alguna plaza del Prat ya sabes lo que vas a tener, hay más vida nocturna y los vecinos aprenden a sobrellevarlo. Pero es que nunca es la 1. Siempre se alarga más, porque entre que los clientes se van, recogen las mesas y todo -con el ruido que eso conlleva-, pues se te va media hora más.

Jordi Babiano

Tenemos un bar debajo de casa y no está insonorizado. A veces los clientes hacen mucho ruido y hay que llamar a la policía. Aunque el horario sea hasta la una, si empiezan a recoger a esa hora, se demoran un rato más y el ruido de las mesas y las sillas te despierta. En las zonas residenciales más tranquilas no creo que los horarios tengan que alargarse.

Noelia Frías

Tenemos un bar debajo de casa. Creo que el horario no es el problema. Lo más problemático es el jaleo. Me da igual que cierren a las diez de la noche o a la una, lo importante es no molestar. Si los clientes se comportan, no hay ningún problema con alargar el horario. La medida está bien, pero no entiendo la limitación de las mesas, si no molestan. Si en esa terraza hay espacio suficiente, por qué van a reducir las mesas.

Rosa Rodríguez

Me parece bien la ampliación del horario, por la noche es cuando más apetece estar en la calle. Baja el calor, hace más fresquito y se está muy bien. Estás tomando algo y ves que te van a cerrar el bar cuando más a gusto te encuentras. Es cierto que no tengo un bar cerca de casa. Esa gente seguro que no lo ve bien. Como madre creo que no hay suficiente ocio para jóvenes en el Prat, y eso crea peligro porque tienen que irse fuera.

Gema Álvarez

El nuevo horario va a molestar a los vecinos, pero es verdad que para los que somos usuarios de terrazas es una buena medida. El ruido es muy molesto y cuando es de noche, suena como tres veces más. Y si es un espacio acotado, como la Zonilla o la plaça de la Vila, hay como un efecto chimenea, el jaleo sube hacia arriba. Estar a favor o en contra depende de la posición en la que te encuentres, si tienes bares cerca de casa o no.

L'Ajuntament ja treballa amb Aena i Costes un nou aparcament "interior" a la platja

La solució exigiria poder obrir al públic l'antiga carretera del golf

REDACCIÓ / Tal com ja va avançar a Delta en un ampli reportatge de juliol de 2023, la solució que l'Ajuntament vol donar a la manca d'aparcament i problemes d'accés a la platja implica ubicar una nova bossa d'estacionament interior, més allunyada de la línia de la costa, a una zona paral·lela al CRAM (Centre de Recuperació d'Animals Marins) i des d'on es podrà accedir al mar per camins a peu.

Per habilitar aquest nou espai, que seria més petit que els pàrquings propers al Centre Municipal de Vela, es necessita imperativament habilitar un nou accés per carretera, que ara mateix és d'usos aeroportuaris restringits: l'antiga carretera de la Volateria, la que anys enrere portava fins al Reial Club de Golf El Prat.

En una recent entrevista al programa d'El Prat Ràdio Contrassenyes, l'alcaldessa Alba

Tot plegat, s'ha analitzat com a única solució per pal·liar l'efecte negatiu en els accessos i estacionaments a la platja derivats de les diverses sentències judicials adverses que prohibeixen la circulació i l'aparcament de vehicles privats pel passeig de la platja, per la seva proximitat a la línia marítime-terrestre, i per on només poden transitar autobusos i serveis d'emergència o manteniment, així com usuaris i treballadors del CRAM.

Bou va confirmar que ja s'està treballant activament amb Aena i les direccions de costes de la Generalitat i l'Estat per tal de desbloquejar l'ús públic d'aquest accés i seguidament poder treballar en l'adequació d'aquest nou aparcament a mitja platja. L'entrada al vial ja és visible des de la rotonda que trobem just a la sortida del túnel, on ara figura un cartell de prohibit circular excepte vehicles autoritzats.

Està previst a més per aquest estiu que l'accés al passeig es reguli amb càmera, des d'on es podran emetre sancions. A la vegada, l'Ajuntament també treballa en "renaturalitzar" l'espai amb la introducció de vegetació pròpia del litoral mediterrani. ◀

ENS POTS TROBAR A
 C. / Ribes de Fresor, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
 C. / Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
 C. / Bisbe Perelló, 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
 C. / Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

Presentació de la maqueta del bloc, amb presència de l'alcaldessa Bou / Foto: PREMSA AJUNTAMENT

Primera pedra de l'edifici de 72 pisos de lloguer social

Control tèrmic i construcció sostenible, característiques del nou bloc

NEUS MACÍAS / L'habitatge no pot ser un factor de pobresa o desigualtat. Ha de ser un dret reconegut i defensat". Són paraules de l'alcaldessa, Alba Bou, durant la col·locació de la primera pedra de l'edifici de 72 pisos de lloguer assequible, la tercera de les promocions públiques que es posa en marxa a l'Eixample Sud, que es va celebrar aquest dilluns 5 de maig a la cruïlla del carrer Jaume Casanovas i Teresa Pàmies. "Volem que el Prat del futur sigui una ciutat on tothom pugui trobar un lloc on viure, treballar i crear una família amb autonomia i dignitat, i ho exemplifiquem a l'Eixample Sud". Bou va

recordar que a pocs metres es construeix la residència pública per a gent gran, i està a punt de finalitzar la promoció de pisos promoguts per la Cooperativa Obrera de Vivienda. "No és casualitat. És fruit d'una visió política sostinguda i compartida en el temps", va assegurar Bou.

A l'acte també va intervenir la secretària d'Habitatge de la Generalitat, Lúcia Guillén, que va incidir en la importància de posar d'acord totes les administracions per tirar endavant projectes com aquest. Guillén va recordar que la promoció també es va amb la subvenció dels Fons Europeus

Next Generation i es finança amb el suport de l'Institut Català de Finances.

"Un projecte que vol construir comunitat"

L'arquitecte que ha dissenyat l'edifici, Nil Brullet, va recordar que el projecte arquitectònic duia per títol 'Com a la Seda', en homenatge a les icòniques Cases de la Seda. "Teníem l'exemple que necessitàvem ben a prop", va assegurar. "Voliem dissenyar un projecte que construeixi comunitat".

El nou edifici consta de 72 pisos públics, que tindran una superfície útil entre 45 i 55 metres quadrats. El 70% dels habitatges tindrà dos dormitoris i la resta en disposarà d'un, en alguns casos amb un espai més en forma d'estudi. Les habitacions seran de grans dimensions i no estaran jerarquitzades. Tots els pisos tindran finestres al carrer i comptaran amb ventilació creuada per assegurar el control tèrmic, tant a l'estiu com a l'hivern. Una de les característiques del bloc serà un hivernacle que es cobrirà a l'hivern per conservar la calor i s'obrirà als mesos calorosos per oferir ventilació.

El bloc es construirà com un Mecano -s'ha fet així també a l'edifici de la COV-, amb elements que s'acoblaran per reduir el temps de construcció i fer-lo més sostenible.

Passera social

L'edifici comptarà amb una passera que serà un important element social, perquè connectarà tot el veïnat i n'estimularà la seva relació. S'ha buscat la construcció amb perspectiva de gènere per fer els espais més segurs, dotant-los de control social. Així, mai no es produiran culs-de-sac, per reforçar la sensació de seguretat.

Bou va destacar que serà el primer edifici 100% públic de la ciutat, ja que el sòl és públic, està finançat per l'Institut Català de Finances i la gestió la durà a terme l'empresa municipal Prat Espais, a qui Bou va agrair especialment la seva feina. ◀

Forum
Legal y Económico

RENTA 2024

934 785 634
Av. Verge de Montserrat, n° 132, 1° 4ª
08820 El Prat de Llobregat
Barcelona

FORUM LEGAL
Y ECONOMICO
Membre núm. SP0838 del
Col·legi d'Economistes de Catalunya

Isidre Gavín, acompanyat de la portaveu de Junts al Congrés, Míriam Nogueras / Foto: ELPRAT.DIGITAL

Junts treu pit pel nou ús de l'estació intermodal del Prat

L'espai, fins ara abandonat, serà un punt de connexió entre l'aeroport i l'AVE

REDACCIÓ / Com si d'un hub ferroviari es tractés; aquesta serà la funció de l'estació intermodal del Prat de Llobregat: un servei de llançadora connectarà l'aeroport (terminals T2 i T1) amb l'estació de tren del Prat, i així els viatgers podran accedir directament a la xarxa de l'AVE, que s'aturarà en aquesta estació.

Després que el projecte dormís en un calaix des de 2002 de manera incomprensible, el passat 15 de maig el diputat de Junts al congrés Isidre Gavín va anunciar l'acord a què el seu partit ha arribat amb el Ministeri de Transport a l'exterior de l'estadió d'ADIF del Prat, envoltat de periodistes i fotògrafs de nombrosos mitjans de comunicació. Va assegurar que el pacte era "ferm" i el rellotge "comença ja a comptar". Gavín va estar

acompanyat de Míriam Nogueras, la cap del grup parlamentari de Junts al Congrés dels Diputats; Eduard Pujol, portaveu del partit al Senat; Pilar Calvo, portaveu adjunta al Congrés, i Gerard Valverde, portaveu de Junts a l'Ajuntament del Prat.

Aprofitar estructures abandonades

Tot i que el projecte aprofitarà les infraestructures actuals -abandonades, gairebé-, serà executat amb unes altres mires de futur i amb les tecnologies més innovadores. El ministeri s'ha compromès a licitar els estudis de viabilitat i informatiu d'immediat, per poder treure a concurs públic el projecte constructiu durant el primer trimestre de l'any vinent. Fonts del ministeri que lidera Óscar Puente

han confirmat el calendari.

Gavín va afegir que aquest projecte és, a més, "estratègic per a Catalunya i l'inici d'altres que es posaran en marxa per connectar igualment a l'alta velocitat, els aeroports de Reus i Girona". També va declarar que s'ha aprofitat l'ocasió "per fer una ampla actualització de la Llei de Seguretat i Navegació Aèria".

Per al Prat, el projecte pot suposar el relançament de l'estació -clarament obsoleta- i la zona del voltant, pel que significa quant a l'obra nova que s'ha de construir i pels serveis que s'hi han d'introduir, tant a l'interior de l'estació intermodal com a l'exterior.

L'estació actual de Rodalies del Prat es connectarà mitjançant passadissos soterranis d'intercanvi amb la de l'AVE. ◀

Bou reclama el desenvolupament de l'ARE Ronda Sud amb 800 habitatges

REDACCIÓ / L'alcalde del Prat Alba Bou, va reclamar públicament al govern de la Generalitat en declaracions als mitjans municipals el desencallament de l'Àrea Residencial Estratègica (ARE) prevista a la Ronda Sud, els solaris desocupats que hi ha entre el Parc Nou i els primers blocs i equipaments del Barri de Sant Cosme, on es preveu que s'hi podrien encabir prop de 800 nous habitatges, la majoria de protecció oficial. Es tracta d'unes pastilles de terreny amb un 70% de titularitat pública, propietat de l'Incasòl. L'Ajuntament espera que des de la Generalitat posin data aviat per a l'inici d'aquest desenvolupament urbanístic, que hauria de continuar l'expansió al sud iniciada a tota la banda litoral de l'avinguda Onze de Setembre. ◀

Illa vol decidir "idealment abans de l'estiu" sobre l'aeroport

REDACCIÓ / En unes setmanes en què l'ambigu llenguatge vaticà ha tornat a l'actualitat, Salvador Illa, president de la Generalitat, ha tornat a referir-se a l'ampliació de l'aeroport del Prat. Ho ha fet al programa Cafè d'idees (RTVE), on ha expressat que li agradaria comunicar el seu posicionament "idealment, abans de l'estiu i amb el màxim rigor, un cop es publiquin els resultats dels informes de la comissió tècnica que estudia les opcions".

El president va assegurar que la decisió sobre l'aeroport la prendrà buscant el màxim consens polític. "Primer, rigor tècnic, després, consens polític; i si no hi ha consens, prendré la decisió que em correspongui com a president", va concloure. ◀

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

Premonició elèctrica

En la investigació que s'està portant a terme sobre la gran apagada que vam viure a tota la península Ibèrica el dilluns 28 segurament no tenen en compte la sobrecàrrega de tensió que es va produir al ple municipal del Prat només quatre dies abans del succés.

Farien bé tècnics i comissions revisar els fluxos de corrent d'aquella tarda pratenca, sobretot en el debat d'una moció presentada per Junts per crear -precisament- un pla local contra el frau elèctric. Una proposta que rebia ràpidament el suport verbal dels companys d'oposició del Partit Popular, una pinça política força comú en els darrers mesos.

Tot i que el text no ho expressava de forma explícita, es respirava en l'ambient que allò estava vinculat a les plantacions interiors de marihuana. De fet, des del PP Miguel Ángel Ochoa va fer-ne esment directe, ja que normalment aquestes es nodreixen de connexions fraudulentament a la xarxa, com així s'ha constatat en diferents intervencions policials els darrers anys a la ciutat, sobretot focalitzades a la setena fase del barri de Sant Cosme.

Les espurnes van començar a fer acte de presència quan el responsable municipal de Policia Local, Rafa Duarte, no es va limitar a respondre que aquest no era un tema de competència directa muni-

cipal, perquè necessita la intervenció inevitable de l'empresa distribuïdora, és a dir Endesa, i que, per tant, la moció no era viable, sinó que va entrar a ganivet sobreinterpretant si aquesta no era més que una altra "estratègia de l'extrema dreta" per embrutar el debat amb delinqüència i multireincidència.

Aquestes paraules van provocar irades reaccions des del PP, que ràpidament van demanar a Duarte i l'alcaldesa que es retiessin aquelles paraules. El tinent d'alcalde, que va acabar demanant disculpes, no ho va arreglar pas responent "em referia a Junts", aconseguint provocar una intervenció poc mesurada per part del portaveu Gerard Valverde, que va pronunciar certes paraules màgiques: "ja està bé de bonisme, no pot ser que l'única resposta al fet que el Prat sigui la ciutat de l'estat amb més delinqüència sigui que cal destriar les xifres de l'aeroport, cosa que és certa".

El corrent continu va tornar amb la missió pacificadora de l'alcaldesa Alba Bou, que just va mencionar una reunió amb Endesa el 10 d'abril on la distribuïdora no va alertar de cap anomalia actual a la xarxa pratenca. La moció no va prosperar amb els vots contraris d'equip de govern i d'una ERC que, per la seva banda, es va mostrar més crítica que de costum en altres temes del dia com en el debat sobre la nova ordenança de terrasses.

Tot plegat, en un ple adornat pel costumisme de les nombroses intervencions de la regidora no adscrita Isabel Fernández (ex JPD), que va opinar gairebé de tots els temes del dia donant detalls de la seva vida quotidiana. A manca d'agenda de partit...

"Farien bé les comissions sobre l'apagada que s'investigui la tensió del ple d'abril"

ACAM

ASSESSORIA

40 anys d'experiència empresarial al seu servei

- ▶ Administració de Finques
- ▶ Herències i Donacions
- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

NOUS SERVEIS: CITA PRÈVIA

Tramitació Trànsit: vehicles, canvi de nom, targeta transport.
Estrangeria Tramitació.

Renda 2024

Inici Campaña Abril de 2025

Administració de Finques

Especialistes en Herències i Donacions

DEMANI
INFORMACIÓ

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat · Barcelona
Telèfon 93 478 05 49
acm@acmsl.es · www.asesoriaelprat.com
Facebook facebook.com/acmasesores
Instagram @acmasesores

Només el penitent se salvarà

Ara que els números de la Grossa de Nadal es poden comprar cada cop abans (creiem que els comencen a publicitar cap a l'agost), tingueu ben segur que, dels més demanats, seran el 01233 i el 02804. Els fanàtics d'aquesta pseudociència anomenada numerologia ja deuen tenir el dit a punt per fer clic i comprar-ne sèries senceres abans no s'esgotin. Que a què corresponen? Doncs a l'hora i la data de l'apagada que presumptament ens va a tornar a fer millors persones i va fer renéixer aquell esperit que, claríssimament, ha perdurat anys després de la pandèmia i ha poblat els nostres camps d'unicorns. Exageració? N'hi ha gent que val per tot. Fet verídic explicat per una maximíssima autoritat pratenca. Poca estona després de la gran apagada, l'avinguda Pare Andreu de Palma del Prat va ser l'indret d'una escena apocalíptica. Un cotxe, equipat amb altaveus a l'estil d'aquells que encara venen matalassos, circulava anunciant a tot drap la fi del món i ens convidava, pobres criatures pratenques, a abraçar el penediment. L'exhortació "¡Arrepentíos!" era la porta d'entrada a tot un reguitzell d'expressions bíbliques recordant-nos el poder diví de la destrucció.

La sagrada missió dels arcàngels del volant es va veure interrompuda als pocs minuts per una intervenció de la Policia Local del Prat, que van acabar interposant la denúncia corresponent per alteració d'ordre públic al conductor del "papamòbil" de la foscor.

Mentre la maximíssima autoritat explicava l'anècdota, enmig d'un ambient festiu amb unes 80 persones presents, no va faltar el típic graciós

que va cridar: "Segur que eren de Vox o Pensionistas!". Riures amagats i alguna cara llarga, a la sala. "Per les seves obres els coneixereu", diuen també les Sagrades Escripures.

"Intento no creuar-te la mirada"

La lletra del grup The Tyets (una sardana amb èxit, un altre miracle bíblic) encaixa a la perfecció amb una escena protagonitzada pel president Illa durant una entrevista recent al programa Cafè d'Idees (La 2).

Un dels signes d'identitat del president Illa és el seu posat discret i expressió hieràtica. Segur que amb la mateixa expressió et celebra un gol de l'Espanyol (no ho vam poder comprovar) que anuncia l'aprovació d'uns pressupostos (també està per comprovar, això).

Però de vegades, fins i tot el llenguatge corporal traïx les ments fredes i pròpies d'un corredor de fons com és el president. Els experts en comunicació no verbal haurien gaudit repassant el moment de l'entrevista en què Gemma Nierga li pregunta per l'ampliació de l'aeroport. "Espero poder prendre una decisió aviat, amb rigor tècnic i el màxim consens polític". Ni un ChatGPT entrenat en correcció política ho hauria millorat.

Però la Nierga té molta paret pintada, i ràpidament li va repreguntar: "Serà complicat, això del màxim consens, no?". I llavors la intel·ligència artificial del president es va desprogramar durant uns segons. Va encertar en la resposta ("El consens és difícil, però és el millor camí"), però va patir la traïció del seu llenguatge corporal, desviant la mirada amb una expressió fastiguejada, com quan vols fer el vermut i de cop recordes que has d'estendre la rentadora.

Ai, el consens, president! Com és de difícil combregar alhora amb els principis propis i els dels socis que et sostenen al poder.

► LA TIRA de PERE VENTURA

ROSALIA PI CURULL, més de 50 anys cantant a la Coral Lo Llobregat de les Flors

“Altres fills de la coral ens feien de cangur perquè el meu marit i jo poguéssim cantar pels pobles”

MARGA SOLÉ

Rosalía Pi Curull té 80 anys, està casada just ara al setembre vinent en farà 60 anys amb Salvador Raventós i té tres fills: Miquel, Mercè i Marta, i te tres nets: Mar, Pau i Núria. Va néixer al carrer Viladecans del Prat i té quatre germans. Va estudiar al col·legi Joan Maragall, abans “Col·legis Nous”. Als 11 anys ja va anar a treballar a la Boqueria, amb els seus oncles, fins als 17 anys. Quan en tenia 14, La Seda els pagava els estudis: als nois, a l’Escola Industrial, i a les noies, a una acadèmia a la plaça de Lesseps, de 7 a 9 del vespre. Quan sortia de la Boqueria anava a estudiar, com tota la colla que es coneixien. Li agrada llegir i veure els concursos de la televisió, no tant els telenotícies. Però sobretot, cantar a la Coral Lo Llobregat de les Flors, on fa més de cinquanta anys que ho fa, amb molts viatges culturals inclosos, que li encanten.

Rosalía mostrant el seu guardó d'or dels 50/anys / Foto: FERNANDO VECINO

■ Expliqui'm una mica la seva vida.

■ Vaig treballar fins que vam anar a Les Cases de la Seda i, com que llavors tot eren camps, els meus pares no van voler que anés a aquelles hores per aquells indrets i vaig estar un any a Cal Peralta, a la Barceloneta i després, com que el meu pare treballava a la Seda, em va preguntar si volia treballar a La Terlenka, que la meva germana ja hi treballava, i vaig entrar al Laboratori fins que vaig tenir el meu primer fill, Miquel. Al cap d'uns anys, la meva germana va posar una peixateria al carrer Palamòs i hi vaig treballar 14 anys, i més tard vaig anar a una bacallaneria a Barcelona on m'hi vaig estar uns quants anys més.

■ D'on li ve l'afició de cantar?

■ Miri, a mi quan em van fer pubilla, van organitzar una excursió que feien les “caramelles” i em van convidar a dues places d'autocar. Allà vaig conèixer el meu marit Salvador, que també cantava a la Coral, i llavors, al cap de deu dies de conèixer-nos, vam sortir promesos. No ens havíem vist mai perquè ell anava a ballar i jo, a les sardanes.

■ Això és una atracció, no?

■ Fatal, je, je!! A partir de llavors, ens vàrem anar relacionant, ens vàrem casar, vaig tenir els fills i assajàvem aquí al Prat. Quan anàvem a fora a cantar, els fills els deixàvem dormint. Ara bé, quan havíem d'anar a algun poble a fer un concert, venien

a casa fills d'altres membres de la coral i feien de “cangurs”, els preparaven el sopar i s'hi estaven amb ells. Quan el Miquel i la Mercè, i després també la Marta ja es van poder incorporar a les corals anàvem ja tota la família junts a cantar.

■ Què és el que més li agrada?

■ Viatjar, moltíssim! Tots els diners que pogués els gastaria amb viatges, no pas en joies ni vestits. Amb la Coral he pogut viatjar i he estat a Holanda, Alemanya, París,... i a Gales vam participar a un concurs que anàvem amb vestits regionals català, cada coral vestia de les seves regions, i no vam guanyar però vam quedar molt ben posicionats. També hem viatjat a Itàlia, França i fins

i tot a l'Equador..., on també vam fer intercanvis amb altres corals. I amb el Cant Internacional, que encara es fa actualment i que venen d'arreu del món. També han vingut a casa meva francesos, anglesos, polonesos... teníem molta relació amb les corals. I aquí també em estat a Valencia, Albacete, Bilbao, Cuenca, Santander, Huelva... on anàvem a cantar i fèiem intercanvis. Relacionar-se amb la gent és molt maco, sobretot és divertit quan no saps l'idioma però et pots comunicar amb el cant. Saber llegir partitures, es molt important per expressar una peça!. Hem tingut mestres molt bons, com: Narcís Baiges, Miquel Ribó, Joan Ferré, Carles Grèvol

He participat i segueixo participant a la Federació Catalana d'Entitats Corals i aquest any hem fet el Rèquiem de Mozart a l'Auditori i l'any passat al Prat, vam fer el Carmina Burana a l'Església Sat Pere i Sant Pau amb ple a vessar!.

■ Encara canten els vostres fills?

■ A la coral del Prat ja no però encara participen a tallers que fa la Fcec o d'altres, a part tots tres han après i examinat de solfeig i instruments al Conservatori de Música de Barcelona. Hem gaudit cantant tots junts al Palau de la Música, tinc fotografies i tots som aficionats. Al 2016 al Palau de la Música em van commemorar amb un guardó d'or pels 50 anys cantant, al mig de tots els homes jo era l'única dona!

■ Felicitats! I al Prat, no hi ha prevista cap actuació?

■ El proper dia 28 de juny, tenim programat El Fantasma de la Òpera al Cèntric, amb coreografia i tot. FI ◀

“La novel·la és temps i el còmic, espai”

Parlem amb Sergio Colomino, escriptor i autor de còmic que publica dues obres aquest 2025

SERGI OLIVERA

En plena ressaca literària de Sant Jordi us apropem la trajectòria de Sergio Colomino Ruiz (el Prat, 1980), un singular autor local que crida l'atenció per la seva prolífica tasca en l'autoria de còmics i llibres divulgatius, sobretot basats en les aventures de Sherlock Holmes, de qui és un gran seguidor i coneixedor de l'univers imaginat per Sir Arthur Conan Doyle (és membre de l'associació 'Círculo Holmes').

Llicenciat en Humanitats a la Universitat Pompeu Fabra, treballa de corrector i traductor. Aquest contacte amb el món literari i del còmic amb la catalana Norma Editorial va ser crucial perquè fes les primeres passes en el món de la creació: “després de l'èxit de la pel·lícula de Guy Ritchie ‘Sherlock Holmes’ (2009), em proposen buscar possibles noves temàtiques possibles sobre el personatge barrejant-ho amb arguments de collita pròpia”.

D'aquí va néixer l'èxitós Sherlock Holmes i la conspiració de Barcelona (Norma, 2012), que ja ha arribat a la seva tercera edició. “Va ser arriscat, però va sortir bé, en gran part perquè vaig trobar el Jordi Palomé com a dibuixant. Crec que estem predestinats. Al principi jo era molt controlador i volia supervisar tot el que feia, però ara ja ens entenem a la perfecció i hi confio plenament”, confessa l'autor pratec.

En aquesta primera obra dins de l'univers Sherlock, Colomino va introduir un element

local cabdal, la investigació per part del detectiu britànic -encabit en el període en què Doyle el fa desaparèixer del mapa- de la històrica bomba llançada al Teatre Liceu de Barcelona. “Sóc un apassionat de la història, sobretot dels petits successos que s'hi amaguen. Vam intentar que l'obra tingués el màxim rigor possible, dins del fet que es tractava d'una ficció”, explica. No podem passar per alt que en aquest primer còmic, Colomino va fer que Sherlock visités el Prat, concretament travessant l'antic pont de Ferran Puig.

El 2025 arriba la trilogia

Enguany Colomino i Palomé han presentat el tercer llibre de la sèrie: Sherlock Holmes y el

misterio del Tibet, que es basa en un comentari que Holmes fa a Watson en la tornada del seu període desaparegut, quan li diu que ha estat a Lhasa, que ha conegut al Dalai Lama i que ha treballat en un cas per a ell. L'autor ha creat la història més aventurera i ficcionada de les tres entregues. Apareixen personatges mítics com el Mowgli original de Rudyard Kipling (El Llibre de la Selva, 1894) o l'abominable 'Ieti'.

Entremig, trobem Sherlock Holmes y el legado de Moriarty (Norma, 2016), on la trama se situa al Sant Petersburg de la decadència imperial, sota el regnat d'Alexandre III, pare de Nicolau II, l'últim tsar. És una història que entronca amb la fascinació que Colomino sent

per la història i la cultura russa (hi apareix el seu admirat Miquel Strogoff), que compta amb el protagonisme d'Irene Adler, l'antagonista femenina que aconsegueix derrotar a Holmes.

Un nou llibre divulgatiu a punt d'estrenar

Des que va destapar el pot creatiu, la producció editorial de Colomino ha estat remarcable. De fet, a finals de maig veurà la llum un nou llibre divulgatiu titulat Elemental, querido Watson: 221B curiosidades sobre Sherlock Holmes (Dolmen) on es recullen mites, anècdotes i dades sobre el detectiu més famós. Aquesta obra sorgeix del pòdcast 'Datos, datos, datos', disponible a Ivoox i Spotify, ja amb quatre temporades, de publicació mensual, únic en llengua castellana sobre temàtica 'sherlockiana' i on col·labora amb tres companys.

No és la primera creació d'aquest caràcter que publica, cal ressaltar també un parell d'exercicis nostàlgics però necessaris: la reivindicació de la sèrie de dibuixos animats de l'aclamat mestre japonès Hayao Miyazaki sobre el popular investigador - “el meu primer punt de contacte amb el personatge”-, de gran record per tots els nens de l'època, publicada amb Dolmen el 2020. Per altra banda, també va recuperar la memòria perduda dels llibres de triar la teva pròpia aventura amb Tú Eres el Protagonista (Dolmen, 2023), que va tenir una gran rebuda entre el públic que supera els 40 anys “a qui vaig desbloquejar molts records”.

Ens explica que entre els seus projectes futurs es troba recuperar la novel·la i ja té diferents idees bullint al cap. Quan li preguntem la diferència entre guionitzar còmics i la pura narrativa ho té clar: “la novel·la és temps i el còmic espai, on cal conduir al lector per les imatges i entendre't molt bé amb el dibuixant”. ◀

TRASTERS

MAGATZEMS

MUDANCES

MÉS ESPAI PER A TU I ELS TEUS.

Bluespace El Prat *C/ del Roure, 2*

**LLOGA EL TEU TRASTER
I PAGA EL PRIMER MES 1€***

* Oferta vàlida per a trasters i nous clients. No inclou assegurança, fiança, ni despeses de gestió. Consultar la resta de condicions perquè sigui aplicable als nostres centres Bluespace.

Visita'ns a Bluespace El Prat i gaudeix d'un **30% de dte.** amb el codi **PRAT30**

 bluespace
Live smart. Live better.

TRUCA GRATIS AL
900 250 900

Alfred García: disc, premi i primeres dates de gira

“T’estimo es te quiero”, el tercer àlbum del pratenc, veurà la llum el 30 de maig

SERGI OLIVERA / Amb ànima de rumba i estiu, el tercer disc del músic pratenc Alfred García arribarà a les botigues i principals plataformes digitals el divendres 30 de maig, finalment sota el títol “T’estimo es te quiero”. Serà un àlbum de vuit temes, quatre dels quals -els primers- ja van ser avançats per l’artista: “Els teus ulls”, “Llamas en el cielo”, “Rumba catalana” i “T’estiu”. Les altres quatre cançons del treball seran “Las cosas sencillas”, “Estrella” (amb Álvaro Soler, que es va avançar a les plataformes recentment, el 23 de maig), “El meu destí” (amb la col·laboració de Carlos Sadness) i “Siempre así”, que clou l’àlbum.

El disc, que destacarà aquesta

vegada per les influències rumberes en el sempre ampli ventall estilístic del músic potablava, també serà disponible en format físic i es pot reservar a través de les seves xarxes socials.

Premi a millor videoclip i primers concerts previstos

A més de la novetat discogràfica, Alfred ha estat recentment guardonat amb el Premi Rac 105 al millor videoclip per “Rumba Catalana”, dirigit per Toni Llobet. Es tracta d’un muntatge encabit en un projecte que anava més enllà de les imatges per la cançó, ja que s’acompanya d’un breu documental disponible a Filmin sobre la rumba, guionitzat i dirigit pel mateix Alfred,

Alfred amb el Premi Rac 105 a millor videoclip

amb la participació de Lolita Flores, Sabor de Gràcia, Albert Pla, Las Migas i l’oncle, el també músic pratenc, Pepe García Vela, membre de la mítica banda Rumba Brava.

En un dels moments més dol-

ços de la seva carrera, amb 28 anys, Alfred García ha anunciat també les primeres dates de la seva pròxima gira de presentació de “T’estimo es te quiero”, com per exemple al Clotilde Fest de Barcelona el 5 de juny, al festival NEC a Calella de Palafrugell el 27

de juny, el 3 de juliol al Festival Rentadors de Lleida, el 18 de juliol a Cabrera de Mar, les Nits de Tramuntana el 15 d’agost a Llançà, el 30 d’agost al Posidònia Fest de Mataró o el Festival Íntims a Barcelona, el 20 de setembre. ◀

El MNAC gestionarà la programació de la Casa Gomis

NEUS MACÍAS / El Museu Nacional d’Art de Catalunya (MNAC) serà l’organisme encarregat de gestionar i programar les activitats de la Casa Gomis, segons va anunciar a principis del mes de maig el ministeri de Cultura. L’MNAC ha titllat la Casa Gomis de “peça de gran rellevància en el marc del projecte d’ampliació del Museu”. Així, l’edifici més representatiu del racionalisme a Catalunya comptarà amb una programació pròpia i podrà ser visitada pel públic.

El passat mes de gener el ministeri va adquirir la propietat per un total de 7,2 milions d’euros, després de negociar amb la família Gomis. L’edifici és a dins del paratge natural de la Ricarda i va ser declarat Bé d’Interès Nacional per la Generalitat l’any 2021.

El ministeri preveu que

la Casa Gomis s’obri al públic el febrer del 2026 després d’aquest acord amb la Generalitat de Catalunya i el MNAC. També s’encarregarà de les obres de reforma i manteniment que calen a l’espai i es tractarà que l’obertura coincideixi amb la Capitalitat Mundial de l’Arquitectura de Barcelona i amb el Congrés de la Unió Internacional d’Arquitectes, que la capital catalana acollirà l’any vinent.

L’alcaldessa del Prat, Alba bou, considera l’acord com “un pas més per obrir al públic un patrimoni arquitectònic i natural del Prat i de Catalunya i per convertir-lo en un centre cultural de referència on reflexionar sobre com les societats humanes podem relacionar-nos amb el nostre entorn natural d’una forma més harmònica i sostenible”, va declarar. ◀

Digitalitza i conserva amb nosaltres els teus records familiars!!!

*Les fotos dels teus pares, dels avis...
El cinema familiar...
El video del teu casament...
Les primeres fotos dels teus fills...
Aquelles vacances inoblidables....*

imthe
CONSULTORES

Carrer Jaume Casanovas, 27 - 08820 - El Prat de Llobregat
93 611 10 60 - 690 096 859
imthe@imtheconsultores.com - www.imtheconsultores.com

Rosa Ribas presenta “Los Viejos Amores” al Cèntric

És la quarta novel·la de la sèrie protagonitzada per la família de detectius Hernández

SERGI OLIVERA / El Cèntric va acollir el dimarts 13 de Maig la presentació de la darrera novetat literària de l'escriptora pratenca Rosa Ribas. Es tracta de “Los Viejos Amores” (Tusquets, 2025), la quarta entrega de la sèrie sobre les aventures familiars i detectivesques dels Hernández, una nissaga d'investigadors privats del barri barceloní de Sant Andreu.

Seguint el fil encetat a “Un Asunto Demasiado Familiar” (2019) i seguit a “Los Buenos Hijos” (2021) i “Nuestros Muertos” (2023), en aquesta nova entrega la família Hernández, encapçalada per la peculiar Lola, la matriarca, torna a treballar plegada en un cas, després d'un temps foscos, colpejats per la mort. També torna Ayala, el fidel i atractiu col·laborador de la nissaga, en aquest cas per fer front a un home que es fa passar per antic company d'escola de moltes dones del barri per estafar diners, un tema que hem vist sovint en la nostra actualitat, relacionat amb la ciberdelinqüència i els nous mètodes de robatori aprofitant les

Rosa Ribas i Toni Hill durant la presentació / FOTO: S.OLIVERA

xarxes socials. Durant la presentació Ribas es va referir a com s'ha fet un escarni injust de les dones víctimes d'aquest tipus de delinqüents, “sense tenir en compte el context de soledat i manca d'atenció que sovint pateixen”.

El llibre es va presentar amb un dinàmic diàleg amb el també escriptor cornellanenc de novel·la negra i policíaca, Toni Hill, que

va destacar la singularitat de la prosa de Ribas, amb la seva peculiar mirada humorística que tant agrada als seguidors de les seves històries detectivesques: “llegint un sol paràgraf i sense veure la portada, se sap que ella és l'autora”.

Possible sèrie televisiva

A pregunta del públic, l'escriptora pratenca va reconèixer que una plataforma audiovisual s'havia fet amb drets per traspassar les històries dels detectius Hernández a una sèrie de ficció. Caldrà esperar per veure si es pot fer realitat en els pròxims anys pel que fa a finançament i culminació final del producte. Ribas, de moment, només demana, entre somriures, aparèixer com a cameo. ◀

Torna el #4Raons a La Capsa amb Mujeres

REDACCIÓ / El diumenge 25 de maig tindrà lloc una nova edició de l'esdeveniment #4Raons, tota una tradició original de La Capsa on es tracta de lligar la música amb aspectes quotidians, urbans o socials de la ciutat. Enguany, en l'edició de primavera, el grup convidat serà la banda de rock barcelonina Mujeres que, abans del seu concert a la sala pratenca, coneixerà realitats de l'entorn pratenç, en aquest cas amb una excursió a la pineda de Can Camins durant el matí de la jornada.

La raó és que serà la combinació de natura i les arts, la temàtica escollida per aquesta nova edició, que també acollirà l'es-

pectacle humorístic Bingo DJ després d'un dinar a La Capsa, per tot seguit continuar amb el concert del duo Valentina's Dream, de temàtica feminista, en col·laboració amb VIBRANÇA, un grup de quinze dones del Prat sorgida de tallers del Centre Cívic Jardins de la Pau. La fi de festa arribarà a les 18:30 amb el concert de Mujeres, un aclamat trio de rock & roll del circuit independent, amb guitarres contundents, melodies pop i lletres emotives. Es poden comprar entrades pel paquet sencer d'activitats a la web de La Capsa, amb opció reduïda que inclou només els espectacles de tarda. ◀

SERVEI MULTIMARCA Avda Onze de Setembre, 239-245
Tel. 93 370 39 03 - www.autobertrand.com

Imatge de la Colla Dansaire Picacrestes al Pratifolk 2025

Celebració del XXIXè Pratifolk amb presentació de novetats

REDACCIÓ / El dissabte 10 de maig es va celebrar la vint-i-novena edició del festival de cultura popular i tradicional Pratifolk, amb cercaviles per carrers principals de la ciutat i la festa habitual al Parc del Fondo d'en Peixo, organitzada per la Federació d'Entitats El Nus. Enguany, la celebració va acollir la introducció de novetats enriquidores del ventall d'expressions culturals que s'hi apleguen, com va ser el cas de la glosa, o cançó improvisada, amb l'actuació del grup glosador pratenc Cor de Carxofa. Es tracta d'un gènere lírico-musical que es basa en la improvisació i la rima sobre una temàtica,

acompanyada d'una melodia, arrelat a diverses poblacions i comarques arreu del territori catalanoparlant. També va tenir lloc el divendres 9 un Petit Akelarre 'folki' comarcal, amb participació de colles convidades del Baix Llobregat, compartint amb els locals instruments tradicionals i danses populars.

Totes les colles de cultura popular i tradicional del Prat van fer les seves actuacions i tallers oberts al públic, en una jornada marcada pel bon temps: trabucaires, geganters, dansaires, castellers i diables amb les seves colles musicals. ◀

Joan Chamorro i Andrea Motis a la Festa Major de 2018 / Foto: M.GARCÍA-AJ. EL PRAT

La Sant Andreu Jazz Band de Joan Chamorro deixa empremta a Nova York

REDACCIÓ / La Sant Andreu Jazz Band, grup musical de joves dirigits pel pratenc Joan Chamorro al districte homònim barceloní, ha aconseguit una meritòria segona posició al festival Essentially Ellington, impulsat pel trompetista Wynton Marsalis. La banda era l'única representant europea del certamen, celebrat al Lincoln Center i amb la interpretació final ni més ni menys que al Metropolitan Opera House de Nova York.

Es tracta d'un concurs amb trenta anys de trajectòria que impulsa formacions sorgides d'instituts i entitats educatives. Enguany la Sant Andreu Jazz Band va rebre una invitació per participar-hi i l'han aprofitat amb escreix, deixant la seva empremta davant d'un gran escenari internacional i quedant només per darrere de la Memphis Central High School de Tennessee, la formació guanyadora, i per davant d'una trentena de grups, la majoria dels Estats Units, però també vinguts des del Japó o Austràlia. Chamorro dirigeix actualment un grup de 24 adolescents, en un encomiable projecte nascut el 2006 des de l'Escola de Música de Sant Andreu. Des de llavors, han passat més de vuitanta músics, alguns dels quals han iniciat una exitosa carrera musical, com Andrea Motis, Rita Payés o Èlia Bastida. ◀

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP 08820 El Prat de Llobregat
Tlf.: 93 379 11 94 - 93 479 35 70

**Tecnologia
Qualitat
Confiança**

www.lisant.net

► PRATIGRAMA per PUIGMALET

Núm. 213 Aquests mots encreuats presenten deu definicions, en cursiva, de tema pratenc.

HORIZONTALS: 1. Expert en documentació. 2. Déu grec de l'amor. Nord-oest. Cigarros. 3. Fluor. *Primer cognom de l'autor de Població i habitatge al Prat de Llobregat (1900-1965)*. Llocs de nidificació. 4. Impost que grava el consum. Principi legal. Llança raigs de llum. 5. Sodi. *Torre on s'obrí la primera Biblioteca Popular, el 1969*. Tela consonàntica. 6. Comencen a inculpar. Senyalat amb balises. 7. L'origen de tot. *Kukra*, *municipi de Nicaragua agermanat amb el Prat*. Consonànticament letal. Europa. Alfa. 8. Líder religiós musulmà. Escoltaves amb atenció. *Associació d'Amics de l'.... del Prat: dibuix, pintura, ceràmica...* 9. Cinc romans. *Els terraplens eren* de defensa davant de les riuades. Nucli de Sitges. Tres menys dos. 10. Castell i Platja d'..... Torçades. Urani. 11. *José Maria*, *alcalde del Prat als anys 70*. El final de tot. *El cofre de l'avi*, *conte de Nadal pratenc*. 12. Una d'Egipte. Est. Clots, forats feréstecs. 13. Bufetada amb la xocolata desfeta. *Prat, magazín d'elprat.ràdio*. Zero. 14. Cometessis traïció. Grup d'agents infecciosos.

VERTICALS: 1. De manera definitiva. 2. No ho és tot el que lluu. Es dirigeixen. Metro. Donar aigua a les plantes. 3. A donada, no li miris tara. Mineral que rep el nom pel municipi suís de Chamossion. 4. Fa servir a l'americana. *Antiga interjecció local per indicar sorpresa*. Comencen apaivagats. 5. Mil romans. Filòsof mallorquí palindròmic. A mig partit. Carboni. Sud. 6. Cala foc, crema. Logos

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2					■			■						
3	■									■				
4				■			■							
5			■								■			
6						■								
7	■						■				■		■	
8					■					■				■
9	■								■			■		
10				■									■	
11					■		■							
12								■		■				
13						■							■	
14									■					

farts. 7. Patriarca amb arca. La teva. Monarca capgirat, com Felip V a Xàtiva. Babà i quaranta lladres. 8. Tau. *Companya de Llucifer al Ball de Diables del Prat*. Punt al dau. 9. Pactats, concertats. Al final, patinen. 10. Liti. Xarxa de pesca. "*Canviar-ho ...*": lema de la *Cantata del Prat*. Principi evident. 11. *Nom de pila de l'autor de Població i habitatge al Prat de Llobregat (1900-1965)*. Quasi agnòstic. 12. Enamorat de l'Alba a *Mar i cel*. Ésser. Del revés, motius, arguments. 13. Per fer-la cal trencar els ous. Entre jo i ell. Itàlia. Vocal que espanta. 14. Ataca, atempta. Plens de nusos.

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 213

Verticals: 1. DEFINITIVAMENT. 2. OR. VAN. M. REGAR. 3. COSA. CHAMOSSION. U. 11. MESA. T. ANTONIO. 12. EGIPCIA. E. SOTS. 13. NATA. PLANETA. TOR. 14. TRAISSIS. VIRUS.
Horizontals: 1. DOCUMENTALISTA. 2. EROS. NO. CIGARS. 3. F. SALCEDO. NUS. 4. IVA. LE. IRRADIAR. 5. NA. MUNTADAS. TL. 6. INCUL. ABALISAT. 7. HILL. LTL. E. A. 8. IMAM. OIES. ART. 9. V. MARGES. TG. UN. 10. ARO. TOR. SIONS. U. 11. MESA. T. ANTONIO. 12. EGIPCIA. E. SOTS. 13. NATA. PLANETA. TOR. 14. TRAISSIS. VIRUS.
 SITA. 4. USA. MUMA. APAL. 5. M. LLULL. RT. C. S. 6. ENGEN. LOGOTIPS. 7. NOE. TA. IER. ALT. 8. T. DIABLESSA. AS. 9. ACORDATS. INEN. 10. LI. RALL. TOT. EV. 11. IGNAFI. AGNOSTI. 12. SAID. SER. SNOAR. 13. TRUITA. TU. IT. U. 14. ASSALTA. NUOSOS.

Piera
 ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1º 1ª
 08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04
www.asesoriapiera.com

MARMOLÉS
 MARMOLÉS
 CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
 BANYS
 FAÇANES
 ESCALES
 PAVIMENTS
 DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

► ARC DE SANT MARTÍ per VICENÇ TIERRA

Paral·lelismes

Confesso que per als escriptors que tenen ànima de periodistes, les paraules d'Azorín reblen el clau: "Per als periodistes escriptors, la vida està un pas pel davant de la literatura". Però les de Carme Riera tanquen el cercle i ens fan palesar la importància de la memòria històrica: "Hem inventat la literatura per explicar allò que hem perdut". Jo diria, per pròpia experiència, que el periodisme, la literatura i la vida van de bracet.

I per això us proposo un senzill exercici de paral·lelismes -amb uns quants exemples- entre conceptes que tenen assumits els periodistes i que potser en una altra dimensió, han practicat els mestres de la literatura universal de tots els temps.

Cròniques: Elaboració i relat d'uns fets en un moment determinat o al llarg d'un temps. També seria narració del món total (o epopeia) // Obres: *La Il·liada i L'Odissea*, d'Homer (s. VIII aC); *El Cantar de Mio Cid*, Anònim (any 1200); *La Divina Comèdia*, de Dante Alighieri (segle XIV); *Entre l'Equador i els*

tròpics, de Josep Maria de Sagarra (1938).

Reportatges: Interrelació entre fets, investigacions, situacions, personatges i circumstàncies. Utilitza tècniques de la narrativa amb un "modus operandi" periodístic. És informació més una petita dosi d'interpretació, amb objectivitat i esperit de testimoniatge. Són narracions que humanitzen la història i es poden catalogar com a novel·les, que no deixen de ser històries de la història // Obres: *Diario del año de la peste*, de Daniel Defoe (1722); *Los crímenes de la rue Morgue*, d'Edgar Allan Poe (1r. quart del segle XIX); *Don Quijote de la Mancha*, de Miguel de Cervantes (1r. quart del segle XVII); *Crimen y Castigo*, de Dostoievski (mitjans segle XIX); *Asesinato en el Orient Exprés*, d'Agatha Christie (1934); *Los Pazos de Ulloa*, d'Emilia Pardo Bazán (1886).

Entrevistes: Aprofundir en un personatge per exterioritzar el seu esperit i el seu fer // Obres: tot el teatre de Shakespeare (primera meitat del segle XVII): la indecisió de *Hamlet*, l'ambició de *Macbeth*, l'autoconvenci-

ment dels sacrificis necessaris d'*Otel·lo*, el poder d'*Enric V*, l'amor de *Romeu i Julieta*; *Don Juan Tenorio*, de Zorrilla (1844).

Reflexions: Exterioritzar unes valoracions // Obra: *L'art d'escoltar*, de Plutarc (segles I i II).

Pedagogia: Intentar que el lector en pugui treure profit de la lectura. Les novel·les psicològiques, que posen en relleu tots els plecs de l'ànima dels protagonistes, ens poden servir de guia // Obres: *Homilies d'Organyà*, Anònim (finals del segle XII i primers del segle XIII); *Rojo y Negro* i *La Cartuja de Parma*, de Stendhal (primer quart del segle XIX); *La Regenta*, de Leopoldo Alas 'Clarín' (1885); *El tiempo recobrado*, de Marcel Proust (primer quart del segle XX); *Ulysses*, de James Joyce (1922).

Seria, doncs, aquell acrònim MTP per als escriptors i/o periodistes: omplir la memòria històrica (la pròpia i la del teixit social), donar testimoni dels fets que passen i compondre textos instructius.

► MEMÒRIA CONTRA EL TÒPIC per PAU RODRÍGUEZ CABANACH

Cal Saboia, una masia entre el préssec i la prostitució

Trobem referències a la prostitució al Prat durant els segles XVI-XVII, i la seva relació amb la moralitat religiosa sovint era bastant laxa. La legislació que abordava la prostitució ho feia des de la salut i el control de les malalties venèries, i no en la explotació sexual de les dones que hi treballaven.

Cal Saboia s'ubicava al final de la Rambla i el carrer Ignasi Iglesias. La finca, situada en un promontori degut a la proximitat amb el riu, era de Joan Rosell Badia als anys vint —alcalde durant un breu període de temps— i la menava la família Pursets, que també s'encarregava del camp de presseguers que hi havia.

La reconversió de la masia, de dues plantes, té lloc oficialment el 1926, quan es concedeix el permís d'obrir-la com a bar. Les noies que hi servien eren de fora i l'èxit del prostíbul provocà el tancament dels altres, ubicats dins del poble. D'entre aquestes no-

ies, tenim constància d'una jove anomenada La Mallorquina, que a causa de la gonorrea que patí generà un brot d'infeccions entre la població.

El 1931 es regularitza el local com a prostíbul. També es fa servir com a lloc de reunions clandestines entre els cercles anarquistes. No va ser fins la Guerra Civil quan

la intervenció dels anarquistes al consistori provocà el tancament del local a causa del joc il·legal i la prostitució.

Durant la postguerra continuarà la seva activitat, fins i tot amb la mort del propietari, després de la qual se'n va fer càrrec la seva parella. La pressió dels cercles catòlics i conservadors, així com les reiterades infeccions i malalties, provocaren que el 1956 es prohibís oficialment la prostitució a Espanya. El local, que hauria tancat el 1949 les seves portes, seguí durant uns anys amb aquesta activitat.

Cal Saboia fou enderrocada i en el seu lloc hi trobem a dia d'avui el terraplè que separa la Ronda de Llevant amb el Riu. La prostitució ha estat una constant històrica que sovint queda arraconada en la recerca, relegant la seva menció i estudi a una nota a peu de pàgina de la història general.

▶ **AMB L'AIGUA AL COLL**
per MANOLITA SANZ**Recolliment**

Entrada de la sala d'un gimnàs municipal, on es fa l'activitat de "gent gran". A mercè del monitor/a de torn, toca fer estiraments, ioga, taitxí, aeròbic... o sigui qualsevol de les tortures a les quals ens sotmetem de manera voluntària un ramat de dones, i uns quants (pocs) homes. No sabem ben bé què ens tocarà, hi ha roda de baixes i altes. Música xunga, chill out, clàssica... crits de vinga equip, ànims per aguantar més, o moveu fins on arribeu...

En aquesta estona prèvia, parlem entre nosaltres sense conèixe'ns. Prop meu, una companya suspira: Un any i em jubilo. La miro i em surt dir-li: doncs, vés preparant rutines, no et trobis amb tot el dia per davant sense saber què fer. Em contesta: Ui! No serà cap problema. En tinc unes ganades...

Entrem a la sala, ocupem els llocs, estenem l'estora i agafem peses, bandes elàstiques, pilotes, etc. Una dona s'aproxima i em diu en veu baixa: el que li ha dit és ben cert, poca gent en parla, tot sembla una festa, però si la feina t'agrada et queda un buit que no saps com gestionar...

Curiosament, a la següent vegada que vaig a la "gent gran", la mateixa dona em busca i m'explica; només el meu cap em va dir que potser trobaria a faltar la feina. I encara un altre dia, al vestuari, ens trobem i ens fem un somriure de complicitat. Una complicitat basada en el mutu estatus de jubilades que ja hem superat el primer estadi de no treballar i ja sabem quin pa s'hi dona.

Passa que hem començat a canviar els sopars per dinars. La nit torna a ser repòs com en la infància. Potser hem començat un voluntariat amb entusiasme, fins que ens hem trobat lligades. També, suaument i amb excuses, diem no a algunes activitats amb els nés i nètes a qui estimem amb bogeria però que tenen un ritme que ens costa seguir.

Volíem viatjar i al cap d'un temps n'estem cansades. Volem que siguin curts perquè estem més còmodes a casa, on tornem amb molta alegria. Fins i tot ens plantegem petites estades per distreure'ns però no massa. Canviem la platja per la piscina. No passa res, hem començat a viure plegant veles, gaudint de la nostra experiència i triant amb cura activitats i persones, recollint-nos com el corgol a la closca.

Quan ens trobem al gimnàs ens fem un tímid somriure. Ni ella ni jo ens hem dit el nom.

▶ **ENS ESCRIUEN****Controls racistes i aporofòbics al Prat**

No demano el que pensa l'equip de govern de l'Ajuntament del Prat sobre aquests controls, sinó si consideren que la seva responsabilitat és conèixer les possibles violacions dels drets humans al Prat.

En primer lloc, per centrar correctament els temes denunciats, veiem les definicions donades per institucions de reconegut prestigi com són Amnistia Internacional i Real Academia Española

DEFINICIONS

-Amnistia Internacional "¿Qué son los controles raciales?"

Los controles de identidad con sesgo racial son detenciones o identificaciones en la vía pública realizadas por agentes de seguridad, en los que el criterio principal para seleccionar a una persona es su color de piel, su apariencia física o su posible origen étnico, en lugar de indicios concretos de actividad delictiva. Esta práctica se fundamenta en un perfil racial preconcebido, y aunque es ilegal en muchos países, sigue ocurriendo de manera habitual"

-Real Academia Española **Aporofòbia**

«El rechazo hacia las personas que son pobres, la aversión o la intolerancia hacia la pobreza.»

FETS SUCCEÏTS AL PRAT

22/01/2024 aprox. entre 19:00 i 20:30 **controls racistes als vestíbuls Renfe i L-9** -6 mossos d'esquadra estaven fent controls en els quals el criteri principal per seleccionar a la persona (jo en soc testimoni) era el seu color de pell, l'aparença física o el seu possible origen ètnic. A un d'ells el van citar un dia a la comissaria. Al mateix temps (19:57) la policia local estava fent controls a l'estació del metro Prat Estació.

A l'acabar la identificació parlo amb un regidor i al cap d'uns dies parlo amb un altre. Fins avui, cap resposta.

Vaig demanar a l'ajuntament dues vegades (registres d'entrada 9481/2024 i 41967/2024) informació d'aquests fets succeïts al Prat.

El 18/07/2024 (fora del termini legal) em respon una persona administrativa amb un "document /paper" amb un e-mail sense número de registre de sortida ni firma electrònica, dient que **JO** demani la informació al MMEE (organisme gestionat pels Mossos d'esquadra).

Vaig anant informant dels fets i de la meva petició d'informació al Sindic de Greuges de Catalunya que finalment respon do-

nant per correcte la resposta de l'ajuntament, només criticant que la resposta va ser feta fora del termini legal.

20/11/2024 aprox. entre 19:30 i 20:30 controls a persones amb signes de pobresa al vestíbul de l'estació Renfe .

4 mossos d'esquadra i una policia de paísà .

Un d'ells escorcolla a l'interior del vestíbul dels lavabos (si no t'apropes, és difícil veure-ho) a 3 persones . Els deixen anar després d'escorcollar-los

01/04/2025 aprox. entre 18:30 i 19:00 controls racistes al vestíbul de la parada "Prat Estació " del metro L-9.

4 policies locals demanen identificació a 1 persona migrant (té papers i el deixen anar després d'identificar)

CONCLUSIONS

Les accions de les forces de l'ordre em semblen deplorables. Les accions dels policies, un motiu per no confiar en ells.

J. B. S., Associació Papers i Drets per a Tothom

Que difícil és omplir el rebost!!!

No vull parlar de l'alt preu dels aliments, ni de la crisi econòmica, ni de la carestia de vida. Deixem-ho per a un altre dia.

Per circumstàncies que els que em coneixen ja saben, no acostumo a anar a comprar, però sempre hi ha alguna cosa -urgent- que manca a la cuina o al rebost. Llavors es cosa meva.

En un dels establiments més coneguts del Prat entro a comprar la "urgència" del dia. Com que no m'agrada passejar pels passadissos tot mirant els aliments exposats demano a una dependenta a on es troba el que necessito i vaig directament al lloc.

Pregunto: - On són els pèsols?

Resposta:- ah, de eso no tenemos !

Que estrany és que no n'hi hagin, penso. N'hi ha d'haver congelats o en conserva.

Els trobo. Fent cua a la caixa per pagar, passa la dependenta a la que li vaig sol·licitar el lloc dels pèsols.

Li dic: - Mira, ja els he trobat!

Diu:- Ah, esto son guisantes!

Contesto o em mossego la llengua?

Un altre dia, en un altre "super" – només caminant cent metres des de casa tinc a la vora cinc o sis "supers"- pregunto a l'emple-

Passa a la pàgina següent ▶

ENS ESCRIUEN

▶ Ve de la pàgina anterior

ada més propera on hi ha la farina de galeta.

Es va quedar desconcertada, estupefacta ...

Anava a dir “no tenemos”, segur, però una companya seva que estava reposant pots de tomàquet al prestatge, al sentir la conversa s’apropà i li digué que es diu farina de galeta al “pan rallado”.

Resposta:-Ah, no lo habia oído nunca.

Per acabar parlaré de les postres d’un diumenge qualsevol. En una pastisseria entro a comprar. Li demano a la dependenta que em posi pasta fullada. Al sentir el que li vaig demanar es va posar nerviosa. Es pensava que me’n fotia d’ella. Crec que només va entendre la paraula fullada.

Aquestaparaulas’hauriad’internacionalitzar”. Tothom l’entén. Tant si s’escriu amb u o amb o.

Com sempre la mateixa resposta: Ah, no tenemos!

Li senyalo on es troba la “pasta de hojaldre” i li dic que això es el que vull comprar. S’acosta la mestressa i li explico el que ha passat i li comento que si la dependenta no vol parlar el català que està en el seu dret, però estant atent al públic al menys l’hauria d’entendre.

La mestressa em digué que sols feia una setmana que tenia aquesta dependenta.

Molt bé, però aquesta resposta a mi no em val!

Un consell. Si aneu a comprar maduixes, pastanagues, julivert, bledes, raïm, prunes ... i us diuen que “no hay” passegeu pels passadissos de l’establiment – cosa que jo no faig- i de segur que en trobareu.

Deixem per un altre ocasió el lluç, el seïtò, el gall dindi, etc.

Lamentable però es el que hi ha!

N’hi ha per sucra-hi pa! Mai més ben dit!

Miquel Domènech

Sense accés a la millor platja del Prat

En els darrers trenta anys, hem anat perdent les platges de Cal Truco, Ca l’Arana -reservada per a que ni el corriol camanegra, dels Carrabiners i de la Ricarda, tota plena de roques i sense sorra.

Únicament ens ha quedat per poder anar-hi la platja de Can Camins, que tots els anys pels mesos de juny i juliol ens la tanquen els dissabtes i els diumenges a partir de les onze del matí a l’alçada del mirador dels avions, perquè ja no hi cap ni una agulla. Si anem a mirar, tota una vergonya per a una ciutat que contava amb més de sis quilòmetres de platges.

Però avui encara ens queda per descobrir la millor platja -amb molt poca afluència, situada junt a l’Estany del Remolar. I va sent hora que tan l’Ajuntament com l’Àrea Metropolitana es posin les piles i exigeixin a qui procedeixi, el permís per poder accedir a aquesta platja d’una manera permanent,

fàcil i gratuïta.

M’estic referint, naturalment, a la del destacament militar, amb uns xalets i una Torre del mar, on des de fa més de 100 anys que oficials militars gaudeixen d’un privilegi que no se’ns permet a la ciutadania del Prat i de l’Àrea Metropolitana.

Entenc jo que la solució seria molt senzilla: treure el cartell de prohibició d’accés a la carretera que va a aquesta platja -per cert, molt poc concorreguda, i deixar circular els ciutadans fins allà.

Seria un bon gol a l’haver de la nova alcaldessa, Alba Bou, que tant ha defensat les àrees de protecció ecològica del delta i s’ha oposat a l’ampliació de l’aeroport. I ara que sembla que tot va a favor de l’allargament de la tercera pista, exigir l’accés a la millor platja del Prat resultaria una òptima compensació després de 100 anys de privilegis d’una platja desconeguda per a la ciutadania del Prat i de l’Àrea Metropolitana.

Juan Miñarro

Més que un ofici: la història de Loli Porcel

Loli Porcel és una perruquera que, pràcticament, va néixer amb les tisores a la mà. “Des dels nou anys ja rentava caps a la perruqueria de les meves tietes, pujada a un maó per poder arribar a l’aixeta, els avançava la feina” comenta, recordant la vocació que li va sorgir des de ben petita. “El futur de l’ofici continuarà vigent, és una professió molt interpersonal i familiar, a les perruqueries no només pentinem

sinó que compartim records i ens expliquem la vida; es podria dir que és terapèutic” aclareix. “Per sort, en el meu cas, no m’han calgut les xarxes socials ni la publicitat en general, la màgia del boca a boca m’ha permès continuar amb la clientela fidedigna de sempre, dels quaranta anys que porto dedicant-me a la meva passió”.

Des d’acompanyar a algú en el dia del casament fins a salvar-li la vida a una clienta

“Un dia vam haver de trucar al 112 perquè una clienta va perdre el coneixement. Gràcies a una ràpida actuació li vam salvar la

vida” explica amb el cor encongit. “És una professió molt social i humana, els acompanyem en tants moments importants que al final som com una família i els acabem cuidant com a tal”. Porcel reitera que les persones acaben confiant i que, tot i que és un treball sacrificat i del qual el cos se’n ressent després, comparteixen amb tu el seu dia a dia. “Algunes persones ens confien als seus avis tot el matí, així poden fer les seves tasques tranquil·lament mentre els entretenim”.

Mercè Cabrera

▶ UNA PRATENCA PEL MÓN per MARGA SOLÉ

Skógafoss és un salt d'aigua de 62 metres d'alçada i quasi trenta d'amplada, ubicat junt al recorregut del riu Skóga, al sud de la costa d'Islàndia, al costat d'uns penya-segats de l'antic litoral, ja que el mar, en els últims anys i en aquell indret ha avançat i ara està a uns cinc quilòmetres de la costa. Degut a la gran quantitat d'escuma que produeix per la força de l'aigua, es pot veure normalment un Arc de Sant Martí doble (arc iris) els dies que fa sol, malgrat que a Islàndia aquest sol, de vegades, costa de veure.

Skógafoss es troba ubicat en un paratge impressionant on l'aigua cau damunt d'un llit de pedres negres que estan en contrast amb el verd maragda dels costats que voregen la cataracta. Això passa sols a l'estiu, perquè em van dir que a l'hivern tot és molt diferent perquè la neu quasi ho cobreix tot amb un mantell blanc.

És una de les cascades més grans del país i és molt interes-

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

Skógafoss, una de les cascades més famoses d'Islàndia

sant pujar els més de quatre-cents graons que hi ha, per poder gaudir d'unes espectaculars panoràmiques de la costa sud del país i des d'un balcó metàl·lic, es pot veure l'aigua com cau amb una força descomunal i continua avall per la cataracta.

Segons em van explicar hi ha una llegenda que afirma que darrere de l'enorme cortina d'aigua de la cascada hi ha un tresor molt valuós que fou amagat fa molts segles pel viking Brasi Bórólfsson, el primer poblador víking de la zona i que va enterrar un tresor darrere de la cascada. Es diu que uns anys després un noi del poble va trobar el cofre i va desaparèixer.

Per arribar a Skógafoss des de Reykjavik el més fàcil és contractar una excursió organitzada o llogar un cotxe. S'hi pot anar també amb autobús però és poc recomanable perquè és necessari canviar de vehicle en més d'una ocasió i el temps del trajecte pot arribar a més de cinc hores.

▶ UN PÈL DE LLENGUA

Provar o emprovar?

Si el mes passat us explicàvem la diferència entre provar i tastar, aquest mes volem aclarir la diferència entre provar i emprovar, perquè per influència del castellà, està molt estès l'ús de provar en comptes d'emprovar.

Provar (fixeu-vos que en català s'escriu amb ve baixa) té diversos significats, com experimentar una cosa per comprovar si va bé, si és com cal, o intentar reeixir a fer una cosa. Té sinònims com: assajar, procurar, aclarir, confirmar, constatar, verificar, controlar, etc. Són mots de la mateixa família, derivats de prova: aprovar, comprovar emprovar, provable, provatura, comprovant, etc. (tots escrits amb ve baixa).

Emprovar (també escrit amb ve baixa) és el que fem quan anem a una botiga a comprar-nos una peça de vestir i ens la posem per veure si ens va bé. Amb aquest sentit no hem d'usar provar. Així hem de dir: Emprova't aquests pantalons, i no: Prova't* aquests pantalons.

El lloc on ens fiquem per emprovar-nos la roba són els emprovaradors, i no els provadors*.

Provable o probable?

Aquests dos adjectius són correctes, però tenen significats diferents i ens generen dubtes perquè un s'escriu amb ve alta i l'altre amb ve baixa. Així, tenim provable, amb ve baixa, que significa que una cosa es pot provar o demostrar.

Ex. Avui en dia el canvi climàtic és un fet del tot provable (demostrable).

I tenim probable, amb ve alta, que significa que tenim indicis o raons per creure que un fet es pot esdevenir o accomplir.

Ex. És molt probable (possible) que aquest estiu no pugui fer vacances.

I tu, com ho dius?

*Els mots marcats amb un asterisc són incorrectes en català.

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat: el-prat@cpnl.cat

▶ MEDICINA DE CARRER

Has sentit a parlar que “sarna con gusto no pica”?

La sarna és una infecció de la pell produïda pel paràsit *Sarcoptes scabiei* que, característicament, dona pruja de predomini nocturn. Llavors, què passa si realment la sarna no pica? Hauriem de considerar una entitat anomenada sarna crostosa (antigament coneguda com a noruega, ja no es recomana utilitzar aquest nom) la qual es produeix en persones immunodeprimides o amb dèficit neurològic. Sota aquestes condicions, la sarna no produeix picor i això ocasiona un augment del nombre de paràsits, ja sigui perquè els pacients no consulten (no experimenten simptomatologia) o perquè evolutivament no es compleix la funció del gratat (que és espolsar el bitxo de la pell).

Mercè Cabrera,
escriptora i estudiant de Medicina

ABRIL-MAIG 2025

- Evelio JAURRIETA BURGUI, el 12 d'abril, als 89 anys.
- María del Carmen SUÁREZ ÁLVAREZ, el 13 d'abril, als 77 anys.
- Ramón LASHERAS PEÑA, el 13 d'abril, als 82 anys.
- Ramona SALVADOR PLAZA, el 16 d'abril, als 89 anys.
- Lucy MONTANÉ PASAMONTES, el 17 d'abril, als 96 anys.
- Enriqueta BERRÓN PORTERO, el 17 d'abril, als 88 anys.
- Lluís PASCUET CLOTET, el 18 d'abril, als 91 anys.
- Antonia GÓMEZ-TRIGOS CABEZAS, el 19 d'abril, als 93 anys.
- Josep VILELLA ANGLADA, el 20 d'abril, als 102 anys.
- Manuel FERNÁNDEZ PÉREZ, el 23 d'abril, als 91 anys.
- Jaime ZURITA ROC, el 23 d'abril, als 91 anys.
- Salvador LORENTE PEDRERO, el 27 d'abril, als 84 anys.
- Bienvenida CAMPOS ASENSIO, el 27 d'abril, als 86 anys.
- Adela MATÍAS OLMEDO, el 29 d'abril, als 91 anys.
- Juan SÁNCHEZ PARDO, el 29 d'abril, als 78 anys.
- Pepe PERALTA CARREÑO, l'1 de maig, als 83 anys.
- María GARCIA COTES, l'1 de maig, als 95 anys.
- Joaquina REYES OSUNA, el 2 de maig, als 95 anys.
- Mª Josefa MUÑOZ SALINAS, el 4 de maig, als 77 anys.
- Rogelio MARQUES HINOJOSA, el 4 de maig, als 81 anys.
- Francisco HERNÁNDEZ OLIVARES, el 6 de maig, als 86 anys.
- Dolores PÉREZ LÓPEZ, el 7 de maig, als 77 anys.
- Joaquín RAZOLA ENCINAS, el 8 de maig, als 66 anys.
- Juan GRANADOS CEJAS, l'11 de maig, als 85 anys.
- Joan GRAS CADENAS, el 12 de maig, als 67 anys.
- Eulogia RAMÍREZ BERNAL, el 13 de maig, als 87 anys.
- Rosalina ARRIAZU PERALTA, el 15 de maig, als 65 anys.
- Antonio ÁLVAREZ FERNÁNDEZ, el 16 de maig, als 84 anys.

MIQUEL MARÍN ROSIQUE EL PRAT DE LLOBREGAT, 1954-2025

La seva dona, Roser Riera, el seu fill Miquel, i les seves germanes, Lali i Maite, us agraeixen l'estima que ens heu mostrat en aquets moments difícils.

Tant de bo, Miquel,
Trobis un tractor allà dalt
I puguis llaurar els núvols.
Roser.

JAUME CODINA VILÀ

(1923-2007)

“Quan marxi, no t'angoixis
amb la idea
que sóc en algun lloc
inabastable.

Si m'has tingut al cor mentre
vivia,
també després de mort em
trobaràs
allí on sempre he estat: dins
les paraules”.

J. MARGARIT

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGURANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h
Excepte divendres: matí de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

Sempre
al vostre
costat

Delta

LLOBREGAT
EL PERIÒDIC
INDEPENDENT
DEL PRAT

Carrer Castella, 5 baixos

Horari d'oficina:

Dimarts i dijous, de 16 a 19.30 h

Telèfon: 93 370 05 33

Correu electrònic:

periodicdelta@periodicdelta.cat

www.periodicdelta.cat

 facebook.com/periodicdelta

 @periodicdelta

 @periodicdelta

Àlex Cervero i Mar Juárez dominen la 25a Cursa Delta Prat

Rècord d'inscripcions a la prova potablava amb més de 1.350 participants

Sortida de la 25a Cursa Delta Prat / Foto: BLAI LAGÉ

T.ESPIGARES

La 25a edició de la Cursa Delta del Prat disputada el passat 11 de maig ha estat aquest any tot un èxit, amb una participació rècord que ha superat els 1.350 inscrits entre les proves de 5 km, 10 km i les curses infantils. La cita es consolida així com una de les més destacades del calendari atlètic de fons del Baix Llobregat i de la Federació Catalana d'Atletisme.

En la cursa de 10 quilòmetres, el barceloní Àlex Cervero (Sugar Athletics) es va imposar per segon any consecutiu, amb un temps de 32:36. En una arribada ajustada, va superar Michael Costante, que va acabar segon amb 32:45, i Jan Isla, tercer amb 33:15.

En categoria femenina, la victòria va ser per a Mar Juárez, exmarxadora internacional nascuda a Montornès del Vallès i

resident actualment a Vilanova del Vallès, que va travessar la línia de meta amb un clar avantatge i un temps de 39:10. Van completar el podi Ana Isabel García (41:24) i Eva Roca (43:07).

Godoy i Rodríguez, primers atletes locals

Pel que fa a la classificació local, els guanyadors van ser Antonio Godoy, del club Pratenc AA, i Bea Rodríguez.

En la prova de 5 km, Youssef Koumali (Corresolidaris-BCN Voluntària) va ser el més ràpid amb un registre de 15:46, mentre que en categoria femenina, Rebeca Suárez (La Sansi) va revalidar la seva victòria de l'any passat amb un temps de 17:56.

L'esdeveniment va ser organitzat pel Periòdic Delta amb el suport de l'Ajuntament del Prat de Llobregat, la col·laboració del Pratenc AA i l'autorització de la Federació

Catalana d'Atletisme. Com és habitual, la sortida i arribada van estar a les pistes Moisès Llopart del CEM Sagnier, en un circuit homologat de 5 i 10 quilòmetres que recorre l'avinguda Verge de Montserrat, un traçat ideal per buscar marca personal. En aquest sentit, cal destacar els records personals que s'han aconseguit aquest any, per part d'un gran nombre de corredors i corredores ratificant la idea de la rapidesa del recorregut.

La jornada va finalitzar amb les curses infantils, posant punt final a una diada esportiva molt completa. Tot i la bona marxa general, es va viure un moment de tensió quan un participant va patir una aturada cardíaca en passar la meta. Gràcies a la intervenció immediata dels serveis mèdics i de professionals sanitaris que participaven en la cursa, l'atleta va ser estabilitzat i traslladat a un hospital, on es troba millorant.

ATLETISME. 25A CURSA DELTA PRAT

Les tres primeres classificades del 10k femení / Foto: BLAI LAGÉ

Classificacions:

Cursa de 10 km

Categoria masculina:

1. Àlex Cervero (Sugar Athletics) – 32:24
2. Michael Constante (ind.) – 32:45
3. Jan Isla (AT Cerdanyola) – 33:15

Categoria femenina:

1. Mar Juárez (Ind.)– 39:10
2. Ana Isabel García (Entrena y Mejora) – 41:24
3. Eva Roca (Sedentaris.Cat)– 43:07

Classificació Locals

1. Antonio Godoy (Pratenc AA)-34:34
1. Bea Rodríguez (Ind.)-48:13

Cursa de 5 km

Categoria masculina:

1. Youssef Koumali (Corresolidaris-BCN Voluntària) – 15:46
2. Ignacio Fernández (Octowave) – 16:15
3. Sergi Ariaca (La Sansi) – 16:20

Categoria femenina:

1. Rebeca Suárez (La Sansi) – 17:56
2. Sandra Sancho (Urban Atlètics)- 18:04
3. Laura Rodríguez (Tenerife Caja Canarias)– 18:54

La resta de classificacions es poden consultar a la web; www.cursadeltaprat.org

Podi del 10k masculí amb Àlex Cervero al centre / Foto: BLAI LAGÉ

**DISTRIBUCIÓN
DIRECTA
INTEGRAL**

DISTRIDAM amb
l'esport i la Cursa Delta Prat

ATLETISME. 25A CURSA DELTA PRAT

Enguany s'ha batut rècord d'inscrits però també de participació femenina. / Foto: FERNANDO VECINO

Les llebres de Corresolidaris i els grups de batuka potablares han tornat a participar en la Delta Prat / Foto: FERNANDO VECINO

Molts corredors i corredores van participar vestint la samarreta del 25è aniversari / Foto: FERNANDO VECINO

Els carrers del Prat van viure una gran diada esportiva amb el pas de la Cursa Delta Prat / Foto: FERNANDO VECINO

25 *El millor servei mèdic al seu costat*
Anys

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS

26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS

Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies, mamografies i ortopantomografia.

Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

El CB Prat, eliminat de la fase d'ascens

J.CENTELLES / Per segon any consecutiu l'equip pratenc s'ha quedat fora de jugar l'eliminatòria definitiva per aspirar a un ascens al que es tindria que renunciar, com ja passar la temporada 2022-23, per motius econòmics.

Després de finalitzar la fase regular en el 6è lloc tocava jugar els octaus amb el Ponferrada. El partit al Joan Busquets va estar molt igualt fins al descans, però a la represa l'encert en els triples va permetre agafar una diferència de 21 punts (94-73) que permetia afrontar en tranquil·litat el partit de tornada a terres lleoneses.

A Ponferrada amb un públic totalment entregat es va patir molt. Primer la lesió de Pau Carreño, després l'ensurt de Marc Sesé que va rebre un cop al cap i Smalwood que va ser expulsat per dues faltes antiesportives va animar als lleonesos que anaven retallant diferències arribant als últims minuts amb possibilitats de remuntada encara que Sergi Costa no va perdre els nervis anotant tirs lliures deixant el resultat en 80-63 passant a la segona ronda.

L'Eivissa passa com una aplanadora pel Joan Busquets

A la següent ronda, tocava enfrontar-se a l'equip illenc. El Sant Antoni d'Eivissa, amb una plantilla de gran nivell i amb exjugadors pratencs com Arqués i Taiwo, arri-

El Joan Busquets es va omplir de gom a gom per veure l'enfrontament dels pratencs davant l'Eivissa. / Foto: (CBPRAT)

bava al Joan Busquets amb un únic objectiu: l'ascens. Ja s'havien imposat als potablava durant la fase regular, i en aquest partit de quarts van oferir un autèntic recital de bàsquet.

Per contra, els homes de Raventós van protagonitzar el pitjor partit de la temporada. El resultat final, 58-87, deixava l'eliminatòria pràcticament sentenciada i convertia el partit de tornada a Eivissa en un mer tràmit —i així va ser. Tot i un arbitratge

força polèmic, els pratencs van viatjar a Eivissa amb la intenció de plantar cara. Ho van fer amb dignitat i orgull, aconseguint una victòria per 85-103, insuficient però merescuda.

En uns dies hi haurà una reunió per veure com s'afronta la propera temporada que serà la número 20 sota la Federació Espanyola de Baloncesto on s'ha competit 6 a Or i la resta a Plata (avui Segona FEB). ◀

BÀSQUET

L'AE Bàsquet Pratenc fa el salt a Segona Catalana

DELTA / El primer equip femení de l'AE Bàsquet Prat-Prat Actiu s'ha proclamat campió de la 1a Territorial i ha aconseguit l'ascens a Segona Catalana, després de superar per 41 a 34 al segon classificat, el Virolai "A", en un duel clau que es va disputar al pavelló Julio Méndez, corresponent a la penúltima jornada de lliga.

Amb aquest triomf, el conjunt pratenc va certificar matemàticament el títol quan encara quedava una jornada per

disputar. L'equip ha signat una fase regular brillant, amb un balanç de 20 victòries i només 5 derrotes, fruit d'una gran tasca col·lectiva tant dins com fora de la pista.

L'equip campió està format per les jugadores: Sara Anducas, Sílvia Espinosa, Aina Torras, Judith Mateo, Cristina Rodríguez, Martina González, Carmen Pellitero, Claudia Giménez, Annabel Castro, Mireia Basualdo, Aina Codina, Lucía Sánchez i Paula Bellós. El cos tècnic l'integren

L'equip femení de l'AE Bàsquet Pratenc es proclama campió de Lliga de 1a Territorial / Foto: (@HHPRODUCTIONS)

Carlos Planas i Víctor Gutiérrez.

Aquest ascens consolida el projecte del club i reflecteix el

treball i compromís de totes les integrants de l'equip al llarg de la temporada.

FUTBOL. TERCERA RFEF

Amb la derrota per 6-0 davant el Lleida, l'AE Prat es va acomiadar de la Tercera RFEF.
/ Foto: (AEPRAT)

L'AE Prat certifica el descens a la Lliga Elit

MANOLO GOL / No va haver-hi miracle, i el Prat jugarà la pròxima temporada en la Lliga Elit, per la qual cosa tornarà a categoria regional després de 17 temporades en l'estatal entre Tercera i Segona B o Federació. Només dos punts en els 5 últims partits, i transmetent una mala sensació en els dos últims desplaçaments a Mollerussa i Lleida.

En el desplaçament a L'Escala (0-0), El Prat no va ser capaç de marcar i guanyar en el Nou Miramar en un partit

que va ser molt obert i amb ocasions de tots dos equips, però la pólvora va estar mullada i el marcador no es va moure. Aleix va evitar el gol local, i al final del partit el Prat va embotellar al seu rival. Jan Jou, en primer lloc, i sobretot Rober, van tenir el gol de la victòria al seu abast, però la pilota va sortir fregant els pals.

En la següent jornada, El Prat va caure al Sagnier 0-2 davant l'Hospitaller en un partit anivellat, amb un Prat actiu que

va intentar portar la iniciativa, com gairebé tota la temporada, però el primer gol visitant, obra de Lluís, va ser un gerro d'aigua freda per als pratencs. Minuts després l'Hospitaller va aprofitar un error en defensa i Álvaro Rivero va posar un 0-2 que va caure com una llosa difícil d'aixecar.

El Mollerussa passa per sobre del Prat amb un 5-0

Golejada lleidatana sobre un Prat ja descendit que no va tenir el seu dia en el Municipal de

Mollerussa i va encaixar una golejada davant un rival que lluitava per evitar el descens. Precisament el partit era el 600 des que els pratencs es van estrenar en Tercera el setembre de 1984.

L'equip de Miguel Moto-so va mostrar millor cara en l'últim partit en el Sagnier, perquè va merèixer guanyar a un Peralada que al final jugarà el Play-off. Miguel es va convertir en l'artífex dels dos gols, i amb 11 ha estat el màxim golejadore de l'equip. Els gironins van reaccionar i van aconseguir emportar-se un punt (2-2) amb el qual aconseguen el seu objectiu.

Però si a Mollerussa la imatge va ser fluixa, més encara ho va ser en el Ramón Farrús de Lleida on els pratencs van sortir amb un 6-0 final davant l'equip que al final de la Lliga ha acabat segon. Al descans es va arribar amb un marcador de 2-0 per als locals, que després del descans van sentenciar i van acabar marcant 6 gols davant un rival que no va poder parar el festival ofensiu davant l'alegria de la seva nombrosa afició. L'única cosa positiva per als potabla-va va ser el debut del jugador del filial Dani Bonaventura. ◀

GIMNÀSTICA RÍTMICA

Berzosa, plata i Ozerova, bronze al Campionat de Catalunya Absolut de Rítmica

DELTA / El pavelló Martín Cano Sicoris de Lleida va acollir el Campionat de Catalunya individual de gimnàstica rítmica de nivell 8, on les gimnastes de l'AE Rítmica Prat Cor Blau van tenir una actuació destacada.

En categoria sènior, Gisela Berzosa es va proclamar subcampiona de Catalunya amb una puntuació total de 64,750 punts, gràcies a unes brillants actuacions en pilota, cèrcol i cinta. La seva companya d'equip, Liubov Ozerova, va completar el podi amb una meritòria tercera posició, sumant 60,200 punts.

Ozerova i Berzosa amb les seves medalles del Campionat de Catalunya / Foto: (AERPCB)

La campiona absoluta va ser Avril Jiménez, del CG Catalunya.

Pel que fa als aparells, Berzosa va aconseguir l'or en pilota i cinta, i el bronze en cèrcol. Ozerova també va pujar al podi en dues ocasions: plata en cèrcol i bronze en pilota. Amb aquests resultats, ambdues gimnastes pratencs s'han classificat per al Campionat d'Espanya, que se celebrarà del 18 al 22 de juny al pavelló d'Esports del Complex Esportiu d'Avilés en Astúries.

També cal destacar l'actuació d'Alma Martín, del mateix club, que ha aconseguit igualment el bitllet per al Campionat d'Espanya. Després de superar una greu lesió la temporada passada, Martín ha completat una excel·lent competició, finalitzant en quarta posició de la seva categoria amb 52,400 punts i penjant-se el bronze en l'exercici de corda.

PATINATGE DE VELOCITAT

Gran actuació de l'equip pratenc al Campionat d'Espanya celebrat al Prat / Foto: CPV El Prat

Èxit del CPV El Prat en el Campionat d'Espanya celebrat al nou patinòdrom del Prat

T.E. / El CPV El Prat ha brillat en la primera gran competició disputada al nou patinòdrom del Prat, en el marc del Campionat d'Espanya en pista per a les categories júnior i sènior. L'equip va dominar amb 19 medalles: 13 d'or, 3 de plata i 3 de bronze.

Medaller pratenc:

Júnior femení: Ona Rodríguez (3 ors: 200 m dual, 1000 m, 10000 m eliminació; 1 bronze: 5000 punts), Mónica Seoane (1 plata, 5.000 punts).

Júnior masculí: Christopher López (1 or en 500+D 1 plata en 1.000), Sergi Álvarez (2 ors en

5.000 punts), Iker Ruiz i Sebastián Rincón (1 bronze cadascun en 5.000 i 500+D, respectivament).

Sènior femení: Luisa González (3 ors en 200 dual, 500+D i 1.000).

Sènior masculí: Nil Llop (2 ors en 200 dual i 500+D), Rafael Heredia (1 plata en 10.000 elim.).

A més, l'equip va aconseguir 2 ors en relleus (femení i masculí).

Paral·lelament, al Campionat d'Espanya aleví, infantil i juvenil celebrat a Paiporta (Va-

lència), el CPV El Prat va sumar 8 medalles (1 or, 4 plates i 3 bronzes):

Paula Espín (1 or i 1 plata), Adrià Fernández (2 plates i 1 bronze), Samuel Granada, Leyre Fernández i Hugo López (1 bronze cadascun). El CP Ciutat del Prat també va competir, amb destacada actuació de Martí Sánchez (6é i 10é en infantil).

En l'àmbit internacional, Ona Rodríguez va guanyar la prova de volta llançada a la 2a Copa d'Europa a Geisingen (Alemanya), i Sergi Álvarez va ser 6é en eliminació i 12é en punts. ◀

TAEKWONDO

Nora El Harche, subcampiona de l'Open Internacional d'Espanya a La Nucia / Foto: DJ

Subcampionat per a Nora El Harche a l'Open d'Espanya

T.E. / Excel·lent actuació de Nora El Harche a l'Open Internacional d'Espanya, celebrat a La Nucia (Alacant), on es va proclamar subcampiona en la categoria júnior de -59 kg. L'esportista del Do Jon, que competia com a membre de la selecció catalana, va mostrar un alt nivell de forma, superant amb autoritat els tres combats previs a la final. En l'últim enfrontament, però, va caure davant la representant belga Serina Badji, assolint una meritòria medalla de plata.

Les últimes dates han estat especialment actives per al taekwondo pratenc, amb participació destacada en diverses competicions internacionals. En el European Grand Prix II, disputat a Tallinn (Estònia) amb la presència d'alguns dels millors esportistes del rànquing continental, hi van competir Nora El Harche, Àlex González, Eric Sánchez, Marwa Chentouf i Aitana López, tots del Do Jon, en la modalitat de clubs i en categoria júnior.

També cal destacar els bons resultats aconseguits en competicions estatals. A l'Open d'Arrigorriaga (Bilbao), Laura Maya va aconseguir una medalla de bronze, mentre que al Torneig Amistad de Reus, els esportistes del Do Jon van sumar 11 medalles, i el Nippon Prat va tancar la seva participació amb 16 podis. ◀

FUTBOL

La pratenca Gia Lázaro destaca amb Catalunya al Campionat Sub-12

M.G. / La jugadora Gia Lázaro de la Fundació AE Prat, tot i ser encara d'edat aleví, va disputar tots els partits del Campionat d'Espanya Sub-12 amb la selecció catalana, sense conèixer la derrota durant el temps reglamentari.

Catalunya va començar amb una victòria per 5-1 davant

Múrcia, seguida de triomfs ajustats contra Castella i Lleó (1-0), Aragó (3-0) i Navarra (1-0), i un empat sense gols davant Andalusia.

A les semifinals, la selecció catalana va empatar 1-1 contra Madrid, però va quedar fora de la final en caure a la tanda de penals per 3-4. ◀

Gia Lazaro / Foto: FCF

TRIATLÓ

L'equip masculí del Prat Triatló 1994, al centre, guanyador del CNC de Triatló per equips. / Foto: PT1994

Campions i subcampiones: el Prat Triatló 1994 brilla al Catalunya per equips

T.ESPIGARES. / L'equip masculí del Prat Triatló 1994 es va proclamar campió del Campionat Nacional de Catalunya (CNC) de Triatló per Equips, en una prova celebrada al Prat i que va coincidir amb la 29a edició del Triatló Ciutat del Prat per equips "Memorial JM Felipe". L'esdeveniment, organitzat pel mateix club pratenc, va donar el tret de sortida a la Lliga Catalana de Triatló en carretera d'aquesta temporada.

Un total de 40 equips van competir en la categoria elit. La cursa masculina va ser molt renyida fins als últims metres, amb una victòria ajustada del Prat Triatló 1994, que va superar per pocs segons al CE Katoa, segon classificat, i al

GEIEG, que va tancar el podi en tercera posició. L'equip guanyador potablava el formant; Àlex López, Pol Simón, Sergio Fernández, Thomàs Vanhalst i Manolo Viezma.

En la competició femenina, el CE Katoa es va endur la primera posició. Tot i una avaria mecànica que va obligar-les a aturar-se, les triatletes del Prat Triatló 1994 van aconseguir una meritòria segona posició. El podi el va completar el CN Barcelona Fastriatlon. L'equip pratenc va estar format per; Irene Fernández, Anna Subirana, Laia Díaz i Gemma Díaz.

La jornada es va veure marcada per condicions meteorològiques adverses —onatge, pluja i una interrupció

elèctrica— que van afectar l'inici de la prova, tot i que el temps va anar millorant amb el pas de les hores.

També va destacar la consolidació de la prova "Joves Talents", amb 21 equips participants en categories des d'infantil fins a juvenil. Els clubs pratencs van tenir-hi una participació destacada: el Triplay Prat va assolir la segona posició en les categories masculina i mixta, mentre que l'equip femení del Prat Triatló va ser quart. Pel que fa a la prova open, hi van prendre part 60 equips. El Prat Triatló 1994 se centrà ara a la Lliga Nacional de Triatló on l'equip femení participarà a Primera Divisió i el masculí a Segona. ◀

Mor Jaime Zurita als 91 anys

L'exfutbolista potablava Jaime Zurita va morir a l'edat de 91 anys. Com a jugador va ser una de les figures rellevants a la història del Gavà, amb 198 partits disputats. A més, va jugar al UD Prat i AE Prat varies temporades, i va ser segon entrenador amb Xavi Prat en el primer ascens dels potablava a Tercera a l'any 1984. Descansi en pau.

Hèctor Rodríguez es retira

El capità del Prat Hèctor Rodríguez ha decidit posar punt final a la seva trajectòria com a futbolista, i davant el Peralada va jugar el seu últim partit amb la samarreta potablava, el número 134 de blanquet, i el 240 entre tots els seus equips. Hèctor, que ha dirigit també al Prat juvenil amb gran èxit aquesta temporada, continuarà lligat al Club.

8 potablaves guanyen la lliga

Va acabant la temporada futbolística 2024-25 amb gran èxit per als nostres veïns que estan fora de la nostra ciutat jugant, entrenant o en altres funcions futbolístiques. Fins a 8 títols de lliga hi ha entre els/les nostres esportistes: Laia Martínez (físio Barça Femení), Ansu Peris i Lere Navarro (jugadors del Cubelles B), Hèctor Rangel (jugador Barça juvenil), Eric Ruiz (tècnic Llevant Badalona juvenil Femení), Abril Puig (jugadora Damm juvenil), Amaia Ramos (jugadora Cornellà Cadet), i Adrián Prieto 'Perico' (entrenador Espanyol Benjamí).

BILLAR

Històric ascens del Club Billar Prat a la Divisió d'Honor en 4 modalitats

DELTA. / L'equip de 4 Modalitats del Club Billar Prat s'ha proclamat campió de Primera Divisió, assolint així l'ascens a la Divisió d'Honor, la màxima categoria de la Lliga Catalana organitzada per la Federació Catalana de Billar. Es tracta d'un èxit històric per a l'entitat, que per primera vegada aconseguí aquest assoliment en aquesta modalitat.

Després de 14 jornades disputades, el conjunt pratenc ha sumat 35 punts de matx

Equip titular guanyador del 4 Modalitats: Rafa Montero, Jorge Sánchez, Francisco Peña i Salvador Mauri. / Foto: CBP

i 81 punts parcials, liderant la classificació per davant del Club Billar Punt i Atac de Torredembarra, segon classificat, i del Casal de Cervera B, que ha completat el podi en tercera posició, entre els vuit equips participants.

L'equip titular ha estat integrat per Rafa

Montero, Jorge Sánchez, Francisco Peña i Salvador Mauri. També han contribuït a l'èxit al llarg de la temporada els jugadors Francisco Bellot, Àlex Iñigo, Luis Montero i Jaime Bernad.

A més d'aquest èxit col·lectiu, cal destacar el títol de campió de Catalunya de 2a Divisió de banda aconseguit per Jorge Sánchez en el torneig celebrat a Sant Feliu. Amb aquest ascens i els èxits individuals, el Club Billar Prat tanca una temporada excel·lent, sumant quatre campionats: tres en l'àmbit individual i un per equips, confirmant-se com una entitat de referència dins del billar català. ◀

